XXX/2014/**2–Léto**

Dobřichovické **Kukátko**

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

Ještě Palackého ulice • DOB Centrum - stavba pokračuje
Hranice svobody • Mít či nemít dítě? • **Klíšťata nastupují**
Cvičení pro seniory • **Historie gruntů** • Kultura • **Sport**

DOB-Invest a.s.

Aktuální **nabídka**

k prodeji i k pronájmu nedávno dokončený

moderní nízkoenergetický řadový dům

na Zbraslavi v ulici Generála Mejstříka

Přestavba areálu bývalého statku

DOB Centrum v Dobřichovicích

opět pokračuje. Více informací uvnitř čísla.

DOB-Invest a.s.:
Za Mlýnem 2, 252 29 Dobřichovice, www.dob-invest.cz, dob-invest@dob-invest.cz
Tel.: 257 712 630, 222 331 350, 606 620 920

Stavební prodej J+K a.s.

STAVEBNÍ MATERIÁLY Dobřichovice, Pražská 819

ROZVOZ A SKLÁDÁNÍ ZAKOUPENÉHO MATERIÁLU

Provozní doba: Po-Pá: 7-12 13-16, So: 8-11

721 554 000, 257 710 141 FAX 257 710 143

dobrichovice@stavebniprodej.cz

www.stavebniprodej.cz

BIO MUNGO OBCHOD

Bio Obchod s kavárnou
v Dobřichovicích,
široký sortiment, příjemné prostředí.

Těšíme se na Vaši návštěvu!

www.biomungo.cz

DIMAN s.r.o., Dobřichovice

nabízí využití renovovaných prostor bývalého statku
– KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU -

Možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí.

Pronájem sálu Dr. Fürsta:

pronájem sálu bez přilehlé místnosti – velikost sálu 78 m²	200 Kč/hod.
pronájem sálu včetně přilehlé místnosti (sál s jevištěm) – 104 m²	250 Kč/hod.
pronájem piana	50 Kč/hod.
pronájem židlí – vybavení sálu jako hlediště	50 Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50 Kč/hod.

provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích - individuální dohoda

BLIŽŠÍ INFORMACE:
Diman s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice
Ing. Magda Havlíková
tel. 602 660 960, 257 710 735, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

Pavel Hokr – hudební škola
Středisko volného času Všenory

VÝUKA NA HUDEBNÍ NÁSTROJ

klavír, kytara (elektrická i akustická), flétna, populární zpěv, rychlokurz klavíru pro dospělé

- učíme se hrát pro vlastní potěšení
- koncertujeme 3x ročně
- hrajeme písničky, které si sami vybíráte
- žádné stupnice, žádné etudy
- první 2 hodiny výuky nezávazné
- můžeme docházet k Vám domů

HRAJEME NAPŘ.: SKÁKAL PES, NENÍ NUTNO, KDYŽ JDE MALÝ BOBR SPÁT, HOLUBÍ DŮM, SEVERNÍ VÍTR, MY HEART WILL GO ON, DĚLÁNÍ, FALLING SLOWLY, STORY OF MY LIFE, SPOMAĽ, HONKY TONKY BLUES, DÍVÁM SE DÍVÁM, CESTA.

MÍSTA VÝUKY: Dobřichovice, Řevnice, Jesenice, Petrovice, Říčany, Šestajovice, Klánovice, Úvaly, Újezd nad Lesy, Černošice, Hostivice, Všenory, Roztoky, Vinoř, Rudná, Lety, Zbraslav, Radotín, Lipence, Vestec, Jirny a další obce v okolí Prahy.

INFO A PŘIHLAŠOVÁNÍ:
info@pavelhokr.cz, 608 745 262 (Jarka Reiserová)

www.pavelhokr.cz

DOBŘICH s.r.o., Dobřichovice
nabízí možnost inzerce **V DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU**

časopis vychází jako občasník, obvykle čtvrtletně v březnu, červnu, září a prosinci

Ceník

* **A5** (celá vnitřní strana) 3 500 Kč
  Celoroční inzerce 11.200 Kč (4x 2.800 Kč)
* **A6** (polovina vnitřní strany) 2 000 Kč
  Celoroční inzerce 6 800 Kč (4 x 1700 Kč)
* **A5** (třetí strana obálky + PR článek) 5 000 Kč
  Celoroční inzerce 16 000 Kč (4 x 4000 Kč)
* **A5** (zadní strana pro PARTNERA Dobřichovického Kukátka) 10 000 Kč. Celoroční inzerce 32.000 Kč (4x 8.000 Kč))

Partner získává zhotovení inzerátu zdarma, zveřejnění PR článku a příp. další dohodnuté výhody.

Formáty menší než A6 budou přijímány dle prostorových možností za smluvní ceny.

Nekomerční řádková inzerce zdarma!

Kontakt: Stanislav Mikeš, mob. 605 179 192, e-mail: gabeva@volny.cz

VOJÍN HUGO

Za těchto hovorů líté vybroušenosti vešel na plovárnu Důrovu muž asi padesátiletý, jehož lýtka prozrazovala střehy šermířské a jehož ruce vězely v rukavicích. Byl oděn jako anglický myslivec a jeho royalistická tvář bez jizvy nesla tukový nádorek zvící ořechu nad úhlem levé čelisti.
„Dobrý den," řekl z oblaku vybraných stájových vůní. „Dobrý den," odtušil mistr Důra, „konám cvičení, s nimiž jste obeznámen a jež už sdostatek rozvzteklila kanovníka. Poshovte mi, abych obeplul nádrž."
„Zajisté, nepohněvá-li můj souhlas abbého, nechci vám překážeti," odpověděl příchozí a usedl na stoličku, co plavčík, nesa doutník v ústech, čeřil hladinu bazénu.
Duchovní na druhém břehu založil stránku a odloživ knihu, opětoval pozdrav.
„Dobré jitro, majore. Domníváte se doposud, že shovívavost, již osvědčujete vůči tomuto pošetilci nevýrazného ducha, je správná?"
„Ano," děl myslivec, „tělocvik mistrův se zdá příhodným a jeho duch, jakkoliv je jen plavčíkem, je dosti hbitý, aby vám rozmanitě odpovídal. Mohl bych zabrániti, aby nevstoupil do lázně, avšak přišed, spatřil jsem jej již pohroužena do vody a plovoucího. Proč mám rušiti věci, jež trvají?"
„.Pah," vykřikl abbé, „býval jste vždycky nadšenec času, ačkoliv je jisté, že pomíjíte věcí věčných. Nu dobrá, bude se vám odpovídati z těchto chyb. Kniha, kterou jsem odložil, je dosti blízká, aby nám připomenula, co jest trvání. Je stará 2000 let. Majore, dejte pozor, co chci říci."
„Pane," děl Důra, vylézaje z vody, „major nečetl vaší knihy a nebude jí čísti, ani kdyby byla ještě starší. Což je tak pošetilý, aby věřil, že staří oslové hýkají lépe? Přišel loviti ryby a vy, křiče ze všech sil, je zaháníte."
Zatím major otevřel skříňku, již přinesl z komory Důrovy, navlékl dešťovku na udici a vmetl ji do proudu.
„Nikoliv," děl," shledávám jakési zaujetí v těchto hovorech, a třeba by nebyly dosti ušlechtilé, připouštím je, neboť zaujetí jsou odlesk vášní. Co jest velikého mimo oblohu věčně modrou a vášně věčně krvavé?"

Pro toto letní zastavení zvolili jsme, milé čtenářky a milí čtenáři, text z Rozmarného léta Vladislava Vančury. Důvod je dvojí. Jednak ono léto samé. A pak věc velmi intimní. Chtěli jsme tento text ještě jednou otisknout co vzpomínku na blízkého člověka a přítele, jenž nás nedávno opustil. Na otorhinolaryngologa docenta MUDr. Zdeňka Kabelku, jehož mnozí z Vás pamatují jako okouzlujícího majora v Rozmarném létě, jež uvádí čas od času soubor Ludus musicus.
Docent Kabelka byl statečný lékař, jenž po mnoho let pomáhal vracet dětem sluch. Byl u nás jedním z mála a bojoval každodenní nerovný boj, v němž chtěl pomoci všem potřebným, ale pomoci mohl jen některým.
Čtenáři Kukátka si jistě oblíbili jeho krásné fotografie z festivalu Musica viva či z rozličných představení a koncertů. Budou nám chybět nejen tyhle nádherné fotky, ale hlavně Zdeněk sám. Dostali jsme veliký dar být často s ním, rozmlouvat s ním a vést s ním hovory rozličné. Moc si toho vážíme a s pokorou děkujeme ...
Rozhovor doc. Kabelky s Lucií Výbornou na Radiožurnálu je stále v archivu ČRo na adrese: http://prehravac.rozhlas.cz/audio/3014363
A ještě dvě adresy: http://www.lf2.cuni.cz/Informace/medailon/kabelka.htm
http://www.lf2.cuni.cz/Informace/medailon/kabelka1.htm

DO LÉTA!

Milé čtenářky, milí čtenáři,
letošní zvláštní a poněkud hektické jaro nás nachytalo jaksi na švestkách. Vůbec se nezeptalo, co jsme dělali v zimě a prostě si přišlo. Co přišlo: udeřilo si a bylo ... Agrotechnické lhůty v rozvratu, časové harmonogramy řezání, stříhání, rytí, pletí a hodnocení staly se přes pečlivou přípravu zcela bezcennými. Stíhali jsme, jak se jen dalo, většinou s odřenými zády a s jazykem na vestě ... Ale zase to sluníčko a kvítka všeliká a zpěv všeho, co okřídleno ...
Ani jsme se nestačili rozčilovat u Otázek Václava Moravce a že bychom nějak vnímali moudrá slova těch, kteří hodlali býti námi vysláni do Evropy, to se také říci nedá. A tak jsme propluli tím letošním poněkud hektickým jarem a pomalu kloužeme do léta. A s létem přichází také letní Kukátko. Tož se podívejte, co jsme do něj pro Vás tentokrát připravili.
Už se profiluje cenné téma k veřejné debatě, totiž jak dál v Palackého ulici. Už jsme se tématu dotkli v minulém čísle. V čísle tomto přinášíme reakci čtenářky, jež v oné ulici bydlí. A protože nám to přišlo příhodné, hned jsme také požádali o stanovisko pana starostu. Věříme, že se tím ale debata neuzavře a nabízíme nadále prostor v Kukátku pro Vaše názory.
Řadu čtenářů také zajímá proces rekonstrukce bývalého křižovnického statku.
Také tohoto tématu jsme se dotkli v minulém čísle s tím, že nastaly nečekané problémy. Jak se věci nyní mají, přečtete si v rubrice Aktuality.
Nabízíme rovněž inspirativní úvahu o hranicích osobní svobody. V rubrice týkající se zdraví jakožto odrazu souznění duše a těla se tentokrát věnujeme tématu velice subtilnímu: početí a mateřství. Pokud jde o naše zdraví, právě jsou aktuální i klíšťata, proto se krátce věnujeme i jim.
V Kukátku nemůžou chybět ani zprávy o spolkových aktivitách. Je jich v naší obci spousta a nestačíme je všechny pokrýt. Proto pokud jste zažili něco v tomto smyslu inspirativního či něco takového přímo pořádáte, neváhejte a napište.
V historické rubrice se vrátíme opět k příběhům dobřichovických gruntů. A v rubrice kulturní se ohlédneme za některými proběhlými akcemi a pozveme na události, které nás čekají. A že jich nebude málo. Vše doplníme také dvěma rozhovory o tématech zcela unikátních. Kulturní rubrika se už nějaký čas dívá i za hranice našeho města. Je to zcela záměrné. Okolo nás se děje spousta zajímavých věcí, které by bylo škoda nechat si utéct.
Samozřejmě zkrátka nepřijde ani sport. I zde je akcí spousta, přinášíme jen výběr. Aktuální informace o dalších akcích není dnes problém dohledat také na patřičných webových adresách.
Takže Vám, milé čtenářky a milí čtenáři, přejeme pěkné chvíle nad tímto letním číslem Kukátka. A také poetické léto, samozřejmě ...
Znovu děkujeme za všechny Vaše ohlasy a těšíme se na další. Na způsobu distribuce tištěné verze Kukátka se nadále nic nemění. Kromě tištěné podoby (na náklady vydavatele dojde do všech dobřichovických domovních schránek) rozesíláme Kukátko též elektronicky ve formátu pdf. Jakýkoliv nový zájemce může o tuto formu požádat. Naopak, nepřejete-li si Kukátko dostávat v elektronické podobě, samozřejmě Vás ze seznamu adresátů vyřadíme.
Pokud jde o elektronické verze příspěvků, posílejte je již jen na naši novou e-mailovou adresu kukatko@dobrich.cz. Dovolujeme si však požádat, abyste svůj text nijak speciálně neformátovali, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zaslané příspěvky vykorigované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou. A pokud nám chcete opravdu udělat radost, pište, prosíme, slova *kurs* a *diskuse* se s. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se moc těšíme.

Vaše redakce

SOUTĚŽ

O TITULNÍ FOTOGRAFIE KUKÁTKA STÁLE POKRAČUJE

Vážení čtenáři!
Na titulní stránku se tentokrát dostal redakční snímek dokumentující atmosféru závodů dračích lodí na Berounce. Dostal tak přednost před čtenářskými fotografiemi v zásobníku.
Náš experiment – soutěž o titulní fotografii pro náš čtvrtletník – však i nadále pokračuje. Těšíme se na další fotografie. Neostýchejte se a posílejte nám průběžně další záběry z našeho okolí, neobvyklé pohledy na dění v Dobřichovicích či emotivní záběry míst, jenž všichni dobře známe. Nejhezčí fotografii vybere redakce Kukátka ke zveřejnění na titulu příštích Kukátek, a bude tak těšit nejen Vaší rodinu a známé, ale i širší veřejnost.
Neváhejte a své snímky posílejte na adresu manželů Žůrkových, kteří zpracovávají grafickou podobu Kukátka: info@zurkovi.com a v kopii na redakční adresu kukatko@dobrich.cz, uveďte prosím Vaše jméno, místo, kde byl snímek pořízen, a datum vytvoření. Velikost fotografie musí být alespoň 3 MB. Rozhodně ji tedy pro poslání mailem nijak nekomprimujte.
Vaší tvorbě se meze nekladou, hlavním faktorem posuzování bude atmosféra korespondující s obdobím, v jakém Kukátko vychází. Takže... vezměte foťák do ruky, otevřete oči a ukažte nám, jak vidíte Dobřichovice právě Vy.

Redakce

Letní zastavení 5
Slovo redakce 6
Aktuality 8
Z našeho života 14
O zdraví 16
Spolkování 21
Z historie 26
Kultura 31
Sport 45

Dobřichovické **Kukátko**
Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574.

Vydává Dobřich s. r. o., 5. května 3, Dobřichovice
IČ: 64827640.

Řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk, Doc. RNDr. Emil Calda, Ing. Daniel Havlík, JUDr. Pavel Kosatík, PhDr. Jiří Matl (předseda), Mgr. Jana Váňová.

Grafické zpracování: Žůrkovi studio (studio.zurkovi.com)
Tisk: Grafotechna Plus,
Lýskova 1594/33, Praha 13 – Stodůlky

Uzávěrka tohoto čísla 15. 5. 2014. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 8. 2014. Kukátko vychází v první polovině března, června, září a prosince.

Adresa:
Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice
(kukatko@dobrich.cz)
Distribuováno zdarma v Dobřichovicích laskavou péčí poštovních doručovatelek a smluvních partnerů.
Kukátko můžete také obdržet e-mailem ve formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu v rámci stránky **www.dobrichovice.cz** nebo **www.dobrich.cz.**

Fotografie na titulní straně: Dračí lodě, Daniel Havlík

REGULAČNÍ PLÁN

názory, podněty

Vážená redakce,
dovoluji si reagovat na příspěvky týkající se návrhu regulačního plánu (RP) Dobřichovice centrum, které byly otištěny v jarním čísle letošního ročníku Dobřichovického Kukátka. Tímto prosím o uveřejnění mojí reakce v nejbližším čísle. Předem děkuji.
V minulém čísle Kukátka byl otištěn příspěvek pana Tunky, jehož hlavním tématem byl návrh Regulačního plánu „Dobřichovice centrum“ a uvažované rozšíření Palackého ulice. Na tento příspěvek ve stejném čísle reagovali v jednom příspěvku pan Kratochvíl a pan Kándl a v dalším pak pan Havlík. Jak je vidět, otázka navrhovaného rozšíření Palackého ulice je nejen zajímavá, ale i sporná. V Palackého ulici bydlíme a proto je pro moji rodinu návrh na její rozšíření otázkou maximálního zájmu. Rozhodla jsem se tedy přispět také svým pohledem na věc, pohledem obyvatele našeho města, jehož by se navrhované změny dotkly nejvíc.
Patřím do generace třicátníků a mám, myslím, vcelku pokrokové myšlení, nicméně s rozšířením ulice za cenu zbourání/ubourání stávající zástavby, čili i našeho domova, nemohu přece souhlasit.
Jelikož v Palackého ulici bydlím, procházím jí samozřejmě denně, a to obvykle několikrát. Ano, chodník by leckde mohl být širší. Těmito místy procházím obvykle s kočárkem a druhým dítětem za ruku a za až takový problém to ovšem nepovažuji. Je to samozřejmě můj názor, jiní to mohou vidět jinak. Dovolila bych si tu ale poznamenat, že já těmito místy procházet musím, protože jinak se domů nedostanu, na rozdíl od ostatních, kteří mohou v případě potřeby použít paralelní, lépe řešenou ulici.
V příspěvku pana Kratochvíla byl zmíněn i hluk z aut projíždějících tak blízko oken. Bydlení blízko frekventované vozovky je samozřejmě zatíženo hlukem, nicméně si nemyslím, že by toto byl relevantní důvod pro rozšiřování ulice.
Přestože pan Havlík ve své reakci naznačuje, že se nejedná o významný zásah do práv vlastníků domů, osobně návrh za značný zásah do těchto práv považuji. Nejen že vlastník nemovitosti, pokud plánuje určité stavební úpravy, bude muset dům zbourat a vystavět o tři metry dále na vlastní náklady, navíc část jeho pozemku, která začne sloužit jako veřejný chodník, mu nadále nebude umožňovat soukromé využití.
V příspěvcích je opakovaně zmiňován vzhled ulice. Majitelé nemovitostí ovšem nepočítají s rozsáhlým bouráním stávající zástavby, jen v případě statků č. p. 25 a 26 se předpokládá rozsáhlá přestavba na bytový dům. Nabízí se tedy otázka, jak vzhledu ulice přispěje situace, kdy tu vyroste stavba značně převyšující okolní zástavbu, která bude navíc oproti sousedícím domům odsunutá z ulice o tři metry?
Zároveň byla několikrát zmíněna bezpečnost chodců v Palackého ulici, v podstatě byla uvedena jako hlavní důvod pro zmiňované rozšíření. Pokud ovšem majitel objektů č. p. 25 a 26 uskuteční své plány na stavbu bytového domu a komplex postaví v souladu s návrhem RP uskočený o tři metry za stávající hranicí zástavby, nemyslím si, že by v takovém případě bylo vyjíždění a zajíždění aut vlastníků bytů z a do garáží pro chodce přehledné a bezpečné.
Pokud se ovšem v návrhu regulačního plánu počítá s mírným zúžením vozovky a se stavbou dalších zpomalovacích prahů, proč není možné ke zvýšení bezpečnosti chodců použít toto řešení i do stávajících podmínek?
Naprosto také nevidím důvod, proč do souvislosti s regulačním plánem dávat omšelé fasády v ulici a i jinak mi to nepřipadá úplně fér. Ráda se obklopuji hezkými věcmi a snažím se místo, kde žiji, zvelebovat. Udělání nové fasády v situaci, kdy v důsledku špatně vyspádované vozovky projíždějící auta při každém dešti rozstřikují vodu z okamžitě se tvořící louže až do výše horního okraje oken, považuji ovšem za zbytečné mrhání penězi. Stejně tak považuji za zbytečné dělat novou fasádu v situaci, kdy víme, že majitel sousední nemovitosti bude stávající objekt bourat a místo něj stavět bytový dům, čili se dá předpokládat, že fasáda našeho domu utrpí vlivem projíždějících nákladních aut a stavebních strojů i samotných rozsáhlých bouracích a stavebních prací v přímém sousedství.

Marcela Bařinková, Palackého 24

Vážená paní Bařinková,
redakce Kukátka mě požádala o reakci na Váš dopis. Pokusím se o krátký souhrn všech informací, na jejichž základě se zastupitelstvo města rozhoduje.

Město chce snížit hustotu výstavby, která je v ulici Palackého dle stávajícího územního plánu možná

První základní informací je, že stávající územní plán z roku 1996 umožňuje všem majitelům domů v Palackého ulici čtyřpodlažní zástavbu. Znamená to, že by zde nyní v této úzké ulici mohla vzniknout skoro 15 m vysoká souvislá zástavba od obchodního domu Jednota až po kruhový objezd u Sokolovny. Tato zástavba by kopírovala stávající úzký silniční profil. To považuje stávající zastupitelstvo za nepřijatelné, a proto prosazuje max. podlažnost: přízemí + 1 patro + podkroví.

Město nechce, aby se doprava rozšiřovala do dalších zatím klidných ulic

Druhou důležitou informací je složení dopravy, která ulicí prochází. Z 90 % ji tvoří tranzitní osobní doprava, tedy auta, která touto ulicí pouze projíždějí většinou směrem na Prahu. Z hlediska rozvahy, jak naložit s automobilovou dopravou v Dobřichovicích, se jeví jako nejvhodnější ponechat hlavní dopravní zátěž tam, kde od počátku je, tedy v ulicích II. a III. třídy. Jedná se o ulice Pražská, Tyršova, Palackého. Nápad zřídit na těchto frekventovaných ulicích jednosměrky, jak navrhují manželé arch. Mejsnarová a arch. Tunka považuji za nešťastný. Pro lepší představu, co by to znamenalo, si představme, že bychom jednosměrkou řešili stížnosti ohledně množství dopravy v ulici Tyršova (ulice od mostu směrem na Všenory). Pokud bychom chtěli těmto stížnostem vyhovět a řešit situaci jednosměr-

kami, nabízí se řešení použít pro směr do Prahy ulici Tyršovu a pro směr z Prahy ulici Krajníkovu. Tu bychom rozšířili, přidali 2 m široké chodníky a intenzita v ulici Tyršova by se jistě snížila. Toto řešení je samozřejmě nesmysl. V ulici Palackého se jedná o podobný případ. Svést jeden směr dopravy z frekventované ulice Palackého do ulice Fügnerovy či Vítovy je podobně nesmyslné.

Město chce dostatečně široké a bezpečné chodníky a parkovací místa

Je pravda, že chodníky v Palackého ulici jsou úzké. Zároveň je zde ale nutné nechat projíždět výše zmíněnou tranzitní dopravu. Chybí zde základní parkovací místa. V ulici vzniká řada nových vynikajících služeb jako např. klub pro seniory Barevný strom, kulturně vzdělávací centrum Ganesha, prodejna elektro apod. Žádná z těchto provozoven nemá vyřešená parkovací místa, ale tlak na další provozovny či služby tu je. Pro další možnost výstavby v Palackého ulici je potřeba parkování aut řešit. Zároveň je nutné řešit chodníky, aby byly bezpečné pro děti, které zde chodí každý den do školy.

Město umožňuje tímto návrhem veškeré přestavby, vestavby apod. domů v ulici Palackého. Ustoupení o 3 m se týká jen situace, pokud by chtěl někdo zvyšovat stávající výstavbu o další patra

Město tedy majitelům nemovitostí v ulici Palackého říká: „V případě, že se Váš dům nebude nastavovat o další patra, může zůstat tak, jak je. V případě, že ale chcete stavět další patra, musíte bohužel s domem ustoupit tak, abyste vytvořili potřebná parkovací místa a potřebný chodník.“ Majitelé však mohou domy opravovat, přestavovat, do stávající půdy vestavět podkroví apod. Nesmí však zvyšovat podlažnost.

Tolik stručné shrnutí. Rozhodování o této ulici není jednoduché, ale dospělo k němu po podrobném prostudování situace skoro celé zastupitelstvo. Chápeme, že je to pro řadu obyvatel možná příliš radikální. Na druhou stranu ale vidíme, že to je poslední možnost získat pro tuto ulici odpovídající parametry, dostatečně široké chodníky a potřebná parkovací místa.

Michael Pánek

DOB CENTRUM

Jeřáby se znovu začínají točit – stavba pokračuje. Mezi DOB-Investem a řádem Křižovníků došlo k dohodě. Dobrá zpráva pro všechny, kteří si chtěli či chtějí koupit v areálu bývalého křižovnického statku byt či otevřít provozovnu.

Co se odehrálo? Jaká je aktuální situace?

Když se výstavba projektu DOB Centrum v bývalém statku v lednu tohoto roku nuceně zastavila, nedovedli jsme si představit, že by spor mezi společností DOB-Invest, Rytířským řádem Křižovníků s červenou hvězdou a Státním pozemkovým úřadem (SPÚ) nebyl vyřešen v horizontu dní. Když jsme

v druhé polovině února sdělovali aktuální informace našim klientům a připravili první zprávu o vzniklém problému do jarního Kukátka, už se jednalo o týdny vyjednávání. Kdyby mi však někdo tehdy řekl, že jasno nebude ani po několika měsících, nevěřil bych mu ani slovo.

Velmi přesný popis situace, jak se jevila začátkem března, bylo možné shlédnout v televizi Prima v pořadu Očima Josefa Klímy, v díle, který byl vysílán ve středu 19. 3. 2014. Pokud by vás reportáž o naší kauze i dodatečně zajímala, lze ji shlédnout prostřednictvím internetu na http://www.ocimajosefaklimy.cz/9-dil-online-19-3-2014/.

Jakou roli sehrál v celém případu Státní pozemkový úřad (SPÚ)?

V dubnu 2013 nám vydal potvrzení, že pozemky nebudou dle zákona o majetkovém vyrovnání státu s církvemi předmětem vydání v restituci, protože se jedná podle § 8, odst. 1., písm. a) zákona o majetkovém vyrovnání státu s církvemi (ZMV) o zastavěné pozemky, které zákon vylučuje z naturální restituce. Za zastavěné pozemky poskytuje stát církvím finanční náhradu; ta je však bohužel fixní a co si církevní instituce vybojují naturálně, to závisí na jejich šikovnosti a ostrých loktech. V létě 2013 jsme na základě potvrzení od SPÚ a na základě platného stavebního povolení zahájili stavbu. Pochopitelně demolicemi některých stávajících budov. Koncem roku 2013 změnil náhle tehdejší ústřední ředitel SPÚ názor a vydání pozemků připustil (a s řádem Křižovníků začal velmi úzce kooperovat). Tím řádu Křižovníků poskytl cenné podklady a z jejich návrhu vydal soud předběžné opatření, kterým byla stavba zastavena (na dobu do požadovaného vydání pozemků řádu). Po odvolání ředitele SPÚ se příprava na vydání pozemků na čas zastavila. Ve vedení SPÚ jsou lidé, kteří si uvědomují, že pozemek by dle zákona o majetkovém vyrovnání státu s církvemi neměl být vydán, i lidé, kteří vydání podporují s odůvodně-

ním, že již byly provedeny kroky k vydání a proces by se měl dokončit. Nový šéf SPÚ se po určitém váhání přiklonil k názoru, že lze z areálu oddělit pozemky, které by bylo možné vydat - podle našeho názoru nezákonně. SPÚ zadal koncem dubna zpracování geometrického plánu pro oddělení části pozemků, ale závazný příslib pro řád Křižovníků, kterým byla Křižovníky podmíněna dohoda s námi umožňující obnovení výstavby, vydal až v druhé polovině května. Co asi přimělo SPÚ k předvádění nevídaných veletočů, nechť si domyslí každý sám.

A co řád Křížovníků?

Snad díky výše uvedené reportáži se v druhé polovině března do jednání konečně vložil i velmistr řádu, kterého jsem do té doby marně kontaktoval, a zdálo se, že jsme velmi blízko dohody. Dosáhli jsme základní shody na parametrech smlouvy o smlouvě budoucí kupní na pozemky areálu v případě, že by byly řádu Křižovníků vydány. Podpisu smlouvy však bránila snaha Křižovníků mít vše z několika stran pojištěné. Řád Křižovníků se např. obával, že pokud se podpisem smlouvy zaváže ke stažení předběžného opatření a umožní pokračování výstavby, vzdá se tím své hlavní „páky“ na nás i na SPÚ. To sice nemělo právní opodstatnění, neboť rozhodující pro posouzení, zda pozemky lze řádu vydat či nikoliv, je stav areálu po přerušení prací předběžným opatřením soudu (resp. stav ke dni podání žádosti Křižovníků o vydání pozemků), nikoliv budoucí stav po znovuobnovení výstavby, ale stejně to vedlo představitele řádu Křižovníků k odkládání podpisu smlouvy do doby, než budou mít s SPÚ uzavřenou závaznou dohodu o vydání pozemků nebo alespoň závazný písemný příslib. Ten tedy konečně v druhé polovině května obdrželi a vzápětí s námi podepsali smlouvu o smlouvě budoucí kupní. Podmínky této smlouvy nás nutí se znovu zamyslet nad celým projektem a některé části areálu využít možná jinak, než bylo dosud zamýšleno. Paradoxem této situace tedy je, že církevní řád nás nutí maximalizovat komerční efekt na úkor sociálních aspektů projektu. Nicméně můžeme znovu stavět a optická podoba areálu se nemění. Otevírá se však prostor pro náměty, čím nahradit wellness a rehabilitaci, pokud nenajdeme kupce pro navržené využití objektu rychle; patrně budeme hledat investora či spoluinvestora pro připravené seniorské bydlení; určitě budeme přemýšlet, jak modifikovat prostory budoucí druhé etapy přestavby.

Co říci závěrem?

Zažil jsem při našich projektech už hodně. Vykupovali jsme mnohé pozemky a objekty v centru Dobřichovic draho, protože prodávající využívali situace, že jsme koupit chtěli. Řešili jsme různá odvolání účastníků řízení při povolování staveb. Překonávali jsme krachy stavebních firem. Ale tak složitou situaci, jako při zastavení stavby předběžným opatřením, a boj s větrnými mlýny tohoto státu, to jsme tu ještě neměli. Pachuť z určité marnosti dovolat se dodržování zákonů zůstává a vědomí, že se na nás nejspíš přiživují určité struktury státní správy, deprimuje. Ještě v posledních dnech před podpisem dohody s Křižovníky jsem si nebyl jist, zda k dohodě dojde. Sám už jsem nebyl ochoten prodlužovat vyjednávání a dohodu s řádem Křižovníků jsme podepsali v úplně poslední den námi k dohodě stanovené lhůty. S řádem Křižovníků jsme tak uzavřeli příměří. Třeba se časem zahojí i jizvy z našeho střetu a budeme v Dobřichovicích dobrými sousedy. Jeden balvan starostí jsme odhodili, zbývá nabrat nových sil a pustit se do naší standardní práce – organizovat výstavbu, prodávat byty a nebytové prostory. Obnovení výstavby se podaří připravit přibližně na začátek června.

Daniel Havlík, DOB-Invest a.s.

ULICE 5. KVĚTNA
v novém

V sobotu 24.5. se konalo slavnostní otevření druhé části ulice 5. května. Akce nesla název Májové korso a její součástí byla první Dobřichovická degustační míle. Po přestřižení pásky u lávky se průvod skropený krátkým dešťovým přívalem vydal vstříc nabídce specialit v 9 místních provozovnách. Díky teplému počasí všichni rychle oschli a degustační večer zakončený hudbou před vinotékou La Fontana se velmi vydařil.

ZNÁTE HRANICE
své svobody?

Sám svobody kdo hoden,
svobodu zná vážiti každou.
Jan Kollár, Slávy dcera

Přiznávám hned na začátku, že patřím k té nechvalně známé části obyvatelstva České republiky, která nic nedělá, všude překáží, a přesto jí stát každý měsíc přispívá na živobytí „nemalým“ obnosem. Na rozdíl od pracujících, kteří musí každý den do práce, žáků a studentů, kteří musí každý den do školy, a dalších, kteří také někam musí, nemusím ráno nikam a mohl bych klidně ležet a přemýšlet o věcech mezi nebem a zemí ještě dlouho po rozednění. Skutečnost je ale jiná. Sotva zlaté paprsky ranního slunce ozáří nedaleké vrcholky brdského polesí a já ještě v polospánku se těším na všechno, co dneska nemusím, začne mi nad pootevřeným oknem houkat hrdlička. Sedí si na anténě, která zajišťuje připojení k síti Dobnet, hlasitě houká a je jí úplně jedno, že zvuky, které vydává, k mé ranní pohodě ani trochu nepřispívají. Nevadilo by mi, kdyby mě „hrdliččin hlas ku lásce zval“, ale to její houkání mi spíše než lásku připomíná sirénu zaoceánského parníku. Někteří mí známí, kteří vědí, že se sluchem mám problémy, se mě občas ptají, jak je možné, že to slyším, když obvykle neslyším skoro nic. Připouštím, ač nerad, že někdy mi skutečně dá práci rozumět tomu, co kdo říká, ale když jde o hluk a kravál, musím konstatovat, že slyším velmi dobře; je-li těch decibelů příliš, mívám dokonce obavy, že ohluchnu!
A tak ležím, snažím se ten rámus neposlouchat, ale když se mi to nedaří, pokouším se přijít na to, co hrdličku k tomu houkání vede. Napadlo mě, že možná něco slyšela o husách, které kdysi dávno zachránily Řím. Jak známo, tyto husy svým poplašeným kejháním probudily spící strážce Kapitolu a upozornily je tak na hrozící nebezpečí; díky tomu se obráncům podařilo noční útok nepřátel odrazit. Třeba mě ten houkající pták, říkám si, chce podle vzoru kapitolských hus také před něčím varovat, ale před čím?
Možnost, že mě chce upozornit na blížící se nebezpečí, mě přivedla k tomu, že rušitelku svého klidu se pokouším omluvit: „Je to svobodný pták, žije ve svobodné zemi, má zaručenou svobodu projevu, tak proč by si nezahoukal?!“ To je sice pravda, pokračuji v duchu, ale ta potvora by mohla vědět, že její svoboda končí tam, kde začíná svoboda druhých. A protože moje svoboda se kromě mála jiných míst nachází i pod střechou, na které sedí, neměla by houkat tak, aby svoboda osoby, která se pod touto střechou nachází a právě řeší problémy zásadního významu, byla narušována. (Je sice otázka, zda jsem pod uvedenou střechou vskutku svobodný, když jsem ženatý, ale odpověď na ni není v této souvislosti důležitá.)
Jak ale má ten hulákající opeřenec vědět, že jeho svoboda má své hranice, když mu to nikdo neřekl? A je dneska vůbec někdo, kdo by ho tomto směru mohl informovat? Mohli by mu to snad vysvětlit mladíci, kteří se v plně obsazeném vagónu metra hlasitě baví a cestující veřejnosti dávají na vědomost, že ten včerejší mejdan byl super? Nebo by mu to mohla objasnit madam, která si ve vlaku „mobiluje“ tak, aby to okolní publikum slyšelo co nejlépe? A co třeba ti, kteří bez ohledu na sousedy spalují plasty, kteří vám „zpříjemňují“ nedělní odpoledne motorovou pilou, kteří předbíhají ve frontě, odhazují papíry přímo na chodník a svou neústupností v malicherných záležitostech „oslazují“ život nejen svým blízkým? Možná ale, že bych tu zatracenou houkalku mohl o hranicích její svobody poučit já sám, když se nenajde nikdo jiný – ukryl bych se za komínem a po jejím příletu bych ji praštil koštětem! Zdá se mi však, že školit ptáka o svobodě uvedeným způsobem není příliš výchovné; takové předávání poznatků je pro školeného poněkud drastické a pro školitele balancujícího za komínem dokonce nebezpečné. Jedno však tomu houkalovi musím přiznat – je dochvilný! Sotva se začne rozednívat a – dovolte, abych se ocitoval – „zlaté paprsky ranního slunce ozáří nedaleké vrcholky brdského polesí“, je na místě. Kéž by takhle dochvilní byli nejen ptáci!
Tak vida, kam až jsem se dostal. Začal jsem houkáním hrdličky a kapitolskými husami a končím rozjívenými mládenci, hlasitým „mobilováním“, pálením plastů a dochvilnosti. I když se vám z předcházejících řádků možná zdá, že mi už vadí skoro všechno, je to jen zdání; stále se ještě najdou věci, proti kterým nic nemám. Pokusil jsem se pouze naznačit, že některým příslušníkům lidského rodu by slušelo, kdyby měli na paměti, že jejich svoboda není bezbřehá, že má své hranice a že ohleduplnost a vstřícnost nejsou prázdná slova. A vzhledem k tomu, že bych se tím měl řídit i já, přestanu tomu debilnímu ptákovi spílat a vynasnažím se jeho ranní houkání tolerovat.

HgS

O RESPEKTU
a pravidlech

Před časem jsem potkal jednoho dobrého známého, který se po revoluci na několik let vystěhoval za prací do Kanady. Bydlel tam u známých v menším městě na kanadsko – americkém pomezí.
Mimo jiné jsme se také bavili o pirátech na našich silnicích, o strhávání bodů a dalších nesmyslech. On se všemu jen smál a říkal: „Víš tady v Čechách je všechno jenom jako. Všichni si na něco hrajou. Politici na to, že jim jde o lidi. Lidi zase na spořádané občany, úředníci na neúplatné a ochotné, policisti na profesionály a třeba obchodníci na poctivé. Naším hlavním národním rysem, je neúcta k jakýmkoliv autoritám, doslova vrozená nekázeň i neustálá snaha obcházet a nedodržovat různé, ať dobré, či špatné předpisy nebo zákony. Většina z nás si to však ani neuvědomuje.“ Potom mi povyprávěl, jakou dostal lekci tam v Kanadě.

Pořídil si tam prý silné auto a projížděl se po pěkně široké rovné dálnici, co vedla do nedohledna, na níž nebyl skoro žádný pro-

voz. No svádělo to, a tak zkusil jet rychleji. Jenže za chvíli se objevila dvě auta dálniční policie a nemilosrdně ho vytlačila do odstavného pruhu. To, co následovalo, mu prý zcela vzalo dech...
Žádné pane řidiči, jako v Čechách, ale rovnou se díval do ústí pořádného kanónu. Než se nadál, vyvlekli ho ven z vozu, flákli s ním o kapotu, nasadili mu želízka a celého prošacovali. Do zátylku ho po celou dobu jeden z policistů tlačil (pravděpodobně odjištěnou) pistolí. Další, podle nalezených dokladů kontroloval, jestli není v databázi hledaných osob. Pak mu ještě pro jistotu, prohledali celé auto. Když nic nenašli, začali s ním jednat trošku slušněji. Na závěr, zaplatil pořádně mastnou pokutu, o jejíž výši se vůbec neodvážil diskutovat. Když odjeli, tak se prý ještě čtvrt hodiny vzpamatovával, než se pomaloulinku rozjel...
Od té doby, už nikdy rychlost nepřekročil a pravidla silničního provozu dodržoval až úzkostlivě. A žádný bodový systém nebyl potřeba.
S údivem jsem se ho zeptal: „A to se ti vůbec ani neomluvili?“
„Ale asi jo, když odjížděli tak jen řekli sorry, je vidět, že jste cizinec, u nás SLUŠNÝ OBČANI, PŘEDPISY NEPORUŠUJÍ, to dělají jenom zločinci!“
Tady v Čechách by ti policisté asi měli problém, jestli byl jejich zákrok přiměřený... No a tak nám minulý týden, zase jeden zdrogovaný řidič přejel a zabil mladou policistku...

Miloslav Omáčka

MÍT,
či nemít dítě?

Zpráva o II. benefiční konferenci pro Živou radost, která se uskutečnila v sobotu 5. dubna 2014 v Centru komplexní péče Dobřichovice.
„Každý den volíme, zda mít, či nemít dítě,“ říká MUDr. Helena Máslová

Zajímavosti i alarmující zprávy z konference Mít, či nemít dítě?, která se uskutečnila v Centru komplexní péče Dobřichovice na podporu programu Živá radost – pro zdravé ženství, přirozenou a vědomou cestu k početí.
V návaznosti na loňský Den pro Živou radost byla letošní konference zaměřena na tabuizované téma Mít, či nemít dítě? O přednáškách i v kuloárech Centra komplexní péče Dobřichovice zazněly zajímavé názory, potěšující i alarmující informace. Některé z nich Vám nabízíme v následujícím výčtu:

Víte, že 54% žen v produktivním věku v České republice užívá hormonální antikoncepci? Vědomě tak každý den ženy volí – ne, nechci být plodná. Češky jsou v čele světových žebříčků (z přednášky MUDr. Máslové Antikoncepce v širších souvislostech, podle údajů z Ústavu zdravotnických informací).
Víte, že v jistých afrických kmenech lidé věří, že život dítěte začíná ve chvíli, kdy si ho matka poprvé představí? Odejde pak do ústraní a naslouchá, až uslyší píseň svého dítěte. Poté se vrátí domů a melodii naučí svého druha. Při milování pak oba zpívají píseň a zvou duši dítěte, aby vstoupila do jejich životů (Alexandra Masnerová, v úvodu přednášky Kraniosakrální osteopatie – podpora při početí, těhotenství a porodu).
Uvědomujete si, že evropská žena, která se ve třiceti letech chystá počít dítě, často stráví víc jak dvacet let fyziologicky nepřirozeným sezením – ve škole či za stolem v kanceláři? Tato skutečnost vede ke zhoršenému prokrvení oblasti malé pánve, což může přispívat k snížené plodnosti žen.
Věděli jste, že v České republice působí již čtyři roky Společnost pro psychosomatickou léčbu neplodnosti, která nabízí odbornou a zároveň citlivou **podporu při procesu asistované reprodukce?**
Víte, že pokud se jako těhotná žena ocitnete v nouzi, můžete nepřetržitě volat linku 774440821, kterou zřizuje obecně prospěšná společnost **Na počátku?**

„Osobně mě velmi zaujala reakce jedné z účastnic – lékařky, která litovala, že informace a podporu, kterou na konferenci získala, nedostala v době, kdy bylo její těhotenství ukončeno potratem – ze zdravotních důvodů, na doporučení její ošetřující gynekoložky,“ říká Mgr. Jana Týkalová, ředitelka CKP Dobřichovice. „K nám zdravotníkům je často mylně přistupováno tak, že si umíme vždy poradit sami. Každý z nás je v případě nemoci a bolesti stejně zranitelný jako naši pacienti. Máme také svou “slepou skvrnu”, trauma, oblast těla, či určitou část životního příběhu, kterou je pro nás obtížné vnímat, uvědomit si ji a získat na ni náhled. Potřebujeme, stejně jako naši pacienti, pomoc od zkušeného terapeuta ve formě informace, důvěry a podpory pro cestu k vyléčení. Setkání v průběhu konference, výměna názorů a vhledů mezi lékaři, terapeuty, psychology a klienty (v tomto případě budoucími a stávajícími rodiči) jsou velmi užitečná a vedle mezioborového propojování a vytváření synergie také pomáhají léčit naše slepé skvrny,“ dodává Týkalová.

Zisk z benefice bude poukázán na transparentní bankovní účet programu Živé radosti 661888/5500 a je určen na vytvoření nových webových stránek **www.zivaradost.cz**. Stránky budou sloužit jako informační rozcestník pro odbornou i laickou veřejnost a bude nabízet kontakty na různá zařízení, která se zabývají přirozenou cestou k početí a rodičovství.

Mgr. Iveta Kučerová a Mgr. Hana Sladká

Kontakty:
Mgr. Iveta Kučerová:
iveta@zivaradost.cz, 603 152 194
Mgr. Hana Sladká: 774 703 534,
hana.sladka@ckp-dobrichovice.cz

PROGRAMOVÉ SHRNUTÍ KONFERENCE MÍT, ČI NEMÍT DÍTĚ?

Alexandra Masnerová:	Kraniosakrální osteopatie – podpora při početí, těhotenství a po porodu
MUDr. Helena Máslová:	Antikoncepce v širších souvislostech
Mgr. Jitka Holubcová:	O spokojenosti
BcA. et Bc. Tereza Tara:	Hormonální akvárium
N. Křehová, Mgr. J. Mozorová:	Jak organizace Na počátku pomáhá těhotným ženám v tísni?
Bc. I. Haasová, Mgr. L. Machová:	Psychosomatika neplodnosti
Květa a Petra:	Děti a registrované partnerství

Iveta Kučerová (zcela vlevo) převzala balíček pro ženy do benefice od MUDr. Heleny Máslové (uprostřed)

Pohled do publika

ANOTACE PŘÍSPĚVKŮ

Alexandra Masnerová: Kraniosakrální osteopatie – podpora při početí, těhotenství a po porodu

Příspěvek se týkal uvědomění, že k početí je třeba naladění rodičů, zbavení se stresu a toho, jak k tomu může být nápomocná kraniosakrální osteopatie. Embryo a plod přejímají všechny pocity matky a jejího okolí. Bylo poukázáno na péči o optimální stav pánevního pletence k přípravě na porod a podporu psychické rovnováhy těhotné. Nahlédlo se na ošetření matky po porodu (kontrola pánve, informace o fyzických změnách po těhotenství a porodu a jak s nimi zacházet). Paní Masnerová zmínila důležitost podpory matky zejména při vyčerpání a citové labilitě. Bylo zmíněno ošetření dítěte po porodu, kdy především novorozeňatům lze pomoci v jejich nelehké fyzické a emocionální adaptaci na vnější prostředí a posílit jejich vlastní zdroje. Autorka si je vědoma, že je to jen malá část toho, co by se mělo kolem těhotné, matky a dítěte dít. Je třeba porozumění a spolupráce všech potřebných a zúčastněných profesí.

Alexandra Masnerová pracuje přes 50 let jako fyzioterapeutka. Většinu své profesionální dráhy strávila ve Švýcarsku, kde měla 23 let vlastní praxi. 15 let vyučovala jako externí učitelka na Physioterapie-Schule v Zürichu, obory pohybovou výchovu a praktickou část pro bolestivé syndromy páteře. Když ji samotnou začaly klátit potíže pohybového systému, ohlížela se po fyzicky méně náročných možnostech. Objevila před 16 lety kraniosakrální osteopatii, která tehdy ve Švýcarsku začínala. Tato technika ji od té doby fascinuje a snaží se dále získávat nové poznatky. Od roku 2003 žije v Praze, spolu s rodinami svých dvou synů. Svého těžce nemocného muže před dvěma roky pochovala. Má šest vnoučat.

masnerova@upcmail.cz

MUDr. Helena Máslová: Antikoncepce v širších souvislostech

Antikoncepce má vliv na ženu na několika úrovních. Jednak ovlivňuje přímo její endokrinní systém ve smyslu nahrazení vlastního menstruačního cyklu lineárními hladinami syntetického estradiolu a gestagenu. Což dále ovlivňuje další fyziologické funkce navázané na reprodukční zdraví, kam patří zejména sexuální chování a výběr sexuálního partnera. V rámci provázanosti endokrinní soustavy, nervové soustavy a psychiky, má užívání antikoncepce zcela nepopiratelný vliv i na psychické prožívání dané konzumentky, ovlivňuje její reprodukční strategii a vede k revoluční změně z pasivního přístupu v aktivní – tedy nutnosti se k mateřství odhodlat. Tato nově nabytá svoboda doprovázená velkou zodpovědností vede u řady žen k prokrastinaci, a to až do té míry, že původní provizorní syntetická neplodnost se stává definitivní neplodností. Volbu, zda se chceme nebo nechceme stát matkou, tak činíme ne párkrát za život, ale každý den v okamžiku, kdy si vkládáme antikoncepční pilulku do úst.

MUDr. Helena Máslová vystudovala 1. lékařskou fakultu University Karlovy v Praze. Pracovala na gynekologicko-porodnickém oddělení, na lůžkovém interním oddělení i v léčebně dlouhodobě nemocných. Zkušenosti ze všech těchto pracovišť ji přivedly k psychosomatické a primární medicíně a posléze k založení Centra psychosomatické péče. Nyní se věnuje zejména psychogynekologii, ženskému zdraví a reprodukci z pohledu psychosomatických souvislostí. Matka tří dětí. Mluví anglicky a francouzsky. Členka České lékařské komory. Patronka projektu Živá radost.

www.psychosomatic.cz

Mgr. Jitka Holubcová: O spokojenosti

Věříme tomu, že naše štěstí leží někde mimo nás samé, lze si ho koupit, vyrobit, porodit? Nebo je jeho zdroj v nás samých? O vědomých volbách, setrvání v přítomném okamžiku a ochotě zůstat se svými pocity.

Mgr. Jitka Holubcová je fyzioterapeutka a školitelka. Hlavní inspirací pro její práci je přístup její učitelky Clary-Marie Heleny Lewitové, tzv. Fyzioterapie funkce. Tento jemný terapeutický dialog dovoluje pracovat se všemi diagnózami, dětmi i dospělými. Od roku 2008 je také samostatnou učitelkou Fyzioterapie funkce. V terapii dále využívá Vojtovy metody, metody Ludmily Mojžíšové a mobilizace dle profesora Lewita. Absolvovala výcvik v Rogersovské psychoterapii a mnoho let praktikuje meditace tibetského buddhismu. Třináct let pracovala jako samostatná fyzioterapeutka v Lékařském domě v Mezibranské v Praze, s Centry komplexní péče Dobřichovice, Roseta a Sámova spolupracuje od jejich vzniku. Kromě fyzioterapeutické práce se podílí na organizaci odborných seminářů a kursů, sestavování komplexních programů, supervizní práci a vedení studentů. Je ředitelkou CKP Sámova.

www.ckp-samova.cz

BcA. et Bc.Tereza Tara: Hormonální akvárium (projekce filmu)

Sto milionů žen na celém světě spolkne každý den pilulku hormonální antikoncepce. Mezitím se pomalu, ale jistě rybí samci přeměňují v samičky. Výzkumy hovoří o tom, že i muži se v jistém ohledu podobají rybím samcům a ztrácejí svou plodnost. Jakou roli v tom prapodivném koloběhu hraje antikoncepční pilulka? Neplaveme náhodou v hormonálním akváriu úplně všichni, bezstarostně, jako plavci na koupališti za horkého letního dne?

Tereza Tara je filmová režisérka, autorka dokumentárních i hraných filmů. Její filmy získaly ocenění v Čechách i v zahraničí. Film HORMONÁLNÍ AKVÁRIUM vypráví o cestě antikoncepční pilulky, která způsobuje změny pohlaví u ryb, a film V ČEM JE HÁČEK? odhalil už před několika lety sexuální zneužívání v Poetrii, ezoterické škole Gurua Járy. V současné době točí film LET VINY o tom, jak vyléčila své ledviny a o psychosomatických kořenech nemocí. Je autorkou umělecko-vzdělávacích projektů, vycházejících z témat jejích filmů (projekt HORMONÁLNÍ AKVÁRIUM). Pořádá přednášky, besedy a semináře pro veřejnost, odborníky i školy. Vystudovala dokumentární tvorbu na FAMU, a když zrovna není na cestách, žije a tvoří v České republice, v srdci Evropy. Tereza Tara je také průvodkyní po cestě osobního rozvoje a poskytuje osobní konzultace pro ženy. Dlouhodobě se zabývá rozvíjením kreativity (Umělcova cesta) a zdravým životním stylem. Je cvičitelkou tantrajógy MOHENDŽODÁRO, tajemného, zkrášlujícího a omlazujícího cvičení pro ženy.

www.terezatara.com

Nikola Křehová, Mgr. Jitka Mozorová: Jak organizace Na počátku pomáhá těhotným

ženám v tísni?
Kdo jsou těhotné ženy v tísni, co jim chybí a co potřebují? Obecně prospěšná společnost Na počátku představila svoje možnosti pomoci ženám, které si přejí své dítě donosit, ale ve svém přirozeném prostředí k tomu nemají vhodné podmínky.
Nikola Křehová je pracovnice v sociálních službách v Bytech Na počátku, o. p. s., lektorka předporodní přípravy v Domově pro dětský život, dula, matka tří dětí. Mgr. Jitka Mozorová je sociální pracovnice v Poradně Na počátku, o. p. s., lektorka workshopů pro studenty VOŠ sociálního zaměření.
www.napocatku.cz

Bc. Ilona Haasová, Mgr. Lucie Machová: Psychosomatika neplodnosti
Obecně prospěšná Společnost pro psychosomatickou podporu léčby neplodnosti nastínila pomocí kazuistik způsob, jakým psychoterapie pomáhá ženám na cestě za vysněným otěhotněním i v těžkém rozhodnutí tento cíl opustit.
Ilona Haasová je psycholožka, terapeutka, matka dvou dětí „ze zkumavky" po osmi letech boje s „neplodností" a zakladatelka společnosti. Na základě své životní zkušenosti se rozhodla pomáhat ženám, které se ocitly v podobné situaci a hledají oporu a podporu zejména v procesu umělého oplodnění. Lucie Machová je psycholožka, terapeutka a matka přirozeně počatého dítěte. Její zájem o tématiku ženství a mateřství jí přivedl ke spolupráci s Ilonou a k tématu psychosomatické podpory neplodných žen.
www.podporareprodukce.cz

Květa a Petra: Děti a registrované partnerství
V rozhovoru, který se proměnil v živou diskusi, byla nastíněna problematika registrovaného partnerství a možnosti stát se rodiči v České republice a v zahraničí. Homosexuální dvojice doprovázejí nejrůznější peripetie. Kdo je otec? Kdo jsou mámy? Co je vlastně normální a přirozené?
Květa a Petra jsou přítelkyně, které se nyní nacházejí v období vztahu, kdy uvažují o dítěti. Rozhovor vedla Mgr. Iveta Kučerová.
www.zivaradost.cz

Obecně prospěšný projekt Živá radost je platformou pro inspiraci, informovanost a vzdělávání v oblasti přípravy na vědomé početí a rodičovství. Popularizuje tradiční a osvědčené metody. Otevírá tabu spojená s tématem. Přináší nové pohledy a souvislosti. Zprostředkovává názory, koncepce a programy předních odborníků a osobností utvářejících veřejné mínění na toto téma. Za Živou radost projekt koordinuje Mgr. Iveta Kučerová (zakladatelka a koordinátorka projektu Živá radost). Více informací najdete na **www.zivaradost.cz.**
Centrum komplexní péče Dobřichovice je nestátní zdravotnické zařízení situované poblíž Prahy na kraji brdského lesa. Zabývá se diagnostikou, prevencí a léčbou obtíží spojených s pohybovým systémem dětí a dospělých. Poskytuje fyzioterapii, psychologii, rehabilitační lékařství, ošetření v lékařském oboru ORL. Pro pacienty z celé ČR i zahraničí nabízí několikadenní rehabilitační programy, komplexní psychosomatická vyšetření, program pro podporu těhotenství, cvičební programy. CKP Dobřichovice podporuje a rozvíjí psychosomatický náhled na řešení zdravotních obtíží spojených s pohybovým systémem. Za CKP Dobřichovice na projektu spolupracují Mgr. Jana Týkalová (ředitelka CKP Dobřichovice a CKP Roseta) a Mgr. Hana Sladká (fyzioterapeutka, koordinátorka konference). CKP Dobřichovice benefičně podporuje konferenci poskytnutím prostor a týmu svých odborníků. Další informace a fotografie najdete na **www.ckp-dobrichovice.cz** nebo na Facebooku CKP Dobřichovice.

::Centrum komplexní péče DOBŘICHOVICE s.r.o.
Ženské Centrum ŽIVÁ RADOST

JEDNA DVĚ,
klíště jde...

Po letošní mírné zimě a v současném vlhkém a teplém počasí je již v květnu v přírodě dost aktivních klíšťat, přenašečů virové encefalitidy.
Počet nakažených jedinců se udává kolem 8 – 9 procent. Klíšťovou encefalitidu způsobuje virus z čeledi flavivirů, rezervoárem infekce jsou převážně lesní a polní hlodavci, divoce žijící zvířata. K lidské nákaze může dojít nejen po přisátí infikovaného klíštěte, ale i požitím tepelně nezpracovaného mléka či mléčných produktů infikovaného zvířete.
Proto osobně vyhledávám a kupuji pouze výrobky z pasterovaného – tepelně ošetřeného mléka.
Tato nemoc statisticky závažněji probíhá ve vyšším věku, avšak nejsou výjimkou i případy mladých nakažených s těžkým průběhem nemoci a dlouhodobou rekonvalescencí.

Jak se chránit?
Jednak prevencí – do přírody vhodné zakrývající oblečení, repelenty a poté důsledné prohlédnutí kůže. Nevynecháváme kožní záhyby, podpaží, oblast v zátylku a za uchem, zadní stranu stehen. Přisáté klíště ihned odstranit a místo desinfikovat, při rychlém odstranění se pravděpodobnost přenosu nemoci blíží nule.
A pak je možnost chránit se očkováním, vakcína je moderní a dobře snášena.
K základnímu očkování slouží tři dávky, s aplikací té první není třeba čekat na zimu, dle současných doporučení infektologů lze začít očkovat kdykoliv v roce. Mnohé zdravotní pojišťovny na očkování přispívají. Na individuální vhodnost očkování se blíže poptejte registrujícícho praktického lékaře, který dovede specifikovat a doporučit očkování na míru, dle věku, životního stylu, aktivit a zdravotního stavu.

Věra Dudková, praktický lékař pro dospělé, Dobřichovice
www.praktikdobrichovice.cz

AKTIVNĚ DOMA
nová služba Barevného stromu

Nabídka služby Aktivně doma vzešla z potřeb rodin seniorů, které chtějí pro své blízké zajistit aktivizační program a zároveň společnost během dne, kdy jejich senior zůstává sám doma. Rodina případně senior sám mohou vybírat z několika následujících forem aktivizace:

Přímé trénování paměti
Na každou hodinu máme připravená různá cvičení zaměřená na procvičení těch kognitivních funkcí, které potřebuje klient posílit. Pro představu jsou to např. nakopírované pracovní listy, ale využíváme i nejrůznější pomůcky, texty, obrázky či hry (např. pexe-

so na procvičení pozornosti). Cvičení volíme tak, aby byla pro seniora výzvou, ale zároveň, aby zažil úspěch.

Přínos pro klienta: Jde o vědomé posilování konkrétních kognitivních funkcí i ze strany seniora. Působí preventivním nebo alespoň zpomalujícím účinkem na postupnou ztrátu kognitivních funkcí.

Vhodné pro: Seniory, kteří sami chtějí paměť trénovat a posilovat, ale z jakéhokoliv důvodu chtějí být ve svém domácím prostředí.
Pro lidi po lehké cévní mozkové příhodě jako součást rehabilitace.

Nepřímé trénování paměti

Jde o řízený rozhovor trenéra paměti se seniorem, který je promyšleně veden tak, aby si senior procvičil a posílil kognitivní funkce, aniž by věděl, že právě trénuje svůj mozek. Takový rozhovor může probíhat například tak, že společně projdeme aktuální dění ve světě (republice, obci) s pomocí denního tisku (= zorientujeme se v realitě). Na základě některého článku vedeme rozhovor na dané téma o tom, „jak to bylo dřív“, případně jak se situace vztahovala k rodině seniora (= procvičení dlouhodobé paměti, pozn. nejde o vyzvídání informací o rodině klienta, ale o vyvolání vzpomínek. Naši zaměstnanci nesmějí informace nikde dál šířit.). Pokud by se článek vztahoval třeba k vaření, mluvili bychom o oblíbených jídlech seniora, o tom, jak se některé dobré jídlo připravuje a kolik a čeho je třeba dle receptu. Můžeme pak společně počítat a po chvíli vzpomínat, co že jsme to do té bábovky dali navíc (= procvičení krátkodobé paměti).

Přínos pro klienta: Senior si posiluje mozek, aniž by měl pocit, že by ho mohl někdo z něčeho zkoušet. Během rozhovoru podporujeme klienta v tom, co zvládá a co mu jde. Působí preventivním nebo alespoň zpomalujícím účinkem na postupnou ztrátu kognitivních funkcí.
Zvyšování sebevědomí seniora v pohledu na své schopnosti, motivace.
Sociální kontakt s někým „zvenku“.

Vhodné pro: Seniory, kteří jsou apatičtí, s oslabeným sebevědomím, bez chuti něco pro sebe udělat nebo při diagnostikované některé z forem demence.

Rehabilitace doma

Pokud senior navštěvuje fyzioterapeuta a má cviky, které by měl cvičit v mezičase i sám doma, můžeme cvičit s ním a dohlédnout na správnost provedení cviků. Tuto službu nezajišťuje fyzioterapeut. Spolupráci však navazujeme s Centrem komplexní péče a s paní Petrou Novákovou, DiS. (dříve Bánokovou) z Dobřichovic. Po domluvě rádi budeme spolupracovat i s Vaším fyzioterapeutem.

Přínos pro klienta: Pravidelnost cvičení zvyšuje jeho účinek a lépe se cvičí s někým, než sám.

Vhodné pro: Klienty, kteří pravidelně docházejí na fyzioterapii. Pro lidi po lehké cévní mozkové příhodě jako podpora rehabilitace.

Cvičení pro seniory

Sestavy cvičení jsou přizpůsobeny seniorům podle jejich možností. Bereme v úvahu počasí, které může mít vliv na míru bolestí kloubního aparátu. Klienty nepřetěžujeme, ale povzbuzujeme k výkonu, na který se cítí. Naše cvičení může být i hrou, čímž se zároveň stává další variantou trénování paměti. Dalším naším cílem je naučit klienty, co nejšetrnějšímu způsobu pohybu – například při vstávání z postele, ze židle, nasedání do auta apod. Dobrý způsob vedení těchto pohybů může mít také vliv na zachování větší míry samostatnosti klienta, protože jsou namáhány a posilovány správné skupiny svalů. Dále nabízíme v rámci cvičení i možnost procházek. Jde o kombinaci fyzického procvičování těla a aktivování mysli. To je v podstatě ideální kombinace, která velkou mírou přispívá k budování rezervní mozkové kapacity, a můžeme ji doporučit lidem v každém věku. (rezervní mozková kapacita může kompenzovat degenerativní onemocnění mozku vedoucí k demenci)

Přínos pro klienta: Protažením těla zmírníme fyzické obtíže, správně vedené pohyby přispívají k prodloužení soběstačnosti, společnost – ve dvou se cvičí lépe.

Vhodné pro: všechny seniory

Ruční práce

Ruční práce, jako je drobné tvoření, pletení či háčkování nebo třeba přesazování květin, jsou velmi dobré na procvičení jemné motoriky a podporu hmatu. Během naší návštěvy tak můžeme pracovat například na sezónní výzdobě domácnosti nebo třeba zpracovat album rodinných fotografií formou scrapbooku (dozdobení pomocí dalších výtvarných prvků a technik). My jsme však jen asistenty při tomto tvoření a většinu práce udělá senior sám.
Tuto službu lze velmi dobře kombinovat s nepřímým trénováním paměti, ale často je velmi důležité i jen „obyčejné“ povídání si.

Přínos pro klienta: Vidí přímé a hmatatelné výsledky své práce. Navíc často takové, která ho sice baví, ale sám by se do ní už bál pustit. Společnost.

Vhodné pro: Lidi po lehké cévní mozkové příhodě jako součást rehabilitace a pro seniory, kteří jsou apatičtí, s oslabeným sebevědomím, bez chuti něco pro sebe udělat nebo při diagnostikované některé z forem demence.

Sepisování vzpomínek

Krásná činnost, která je zdravotně přínosná pro seniora a zároveň ji ocení i jeho blízcí. Nabízíme možnost spolupráce na utváření knihy vzpomínek. Ve stáří se člověk přirozeně vrací k událostem uloženým v dlouhodobé paměti. Při zapisování vzpomínek je procvičována jemná motorika (v případě, že zapisuje senior), pozornost a paměť. Chceme též přispět rodinám seniorů k uchování vzpomínek jejich blízkých a předávání jejich moudrosti dalším generacím. Kniha vzpomínek se může stát i dobrým komunikačním nástrojem v rodině seniorů, kteří například trpí kognitivním zhoršením, hůře se orientují v současném dění, ale spolehlivě se vrací do doby dávno minulé.
Spolupracujeme se společností Babičkářství, která vydala krásné knihy vhodné právě pro účely sepisování vzpomínek.

Přínos pro klienta: Trénování paměti, pozornosti a jemné motoriky, přináší klientovi radost, protože udělá něco i pro svou rodinu.

Vhodné pro: všechny seniory

Na hodiny se připravujeme na základě konsultace s rodinou seniora, což považujeme za přínosné pro to, aby aktivizační hodina proběhla co nejpřirozeněji, ale zároveň aby setkání bylo pro seniora zdravotně i sociálně přínosné.
Služba „Aktivně doma“ je sestavena na základě aktivit, které pro klienty připravujeme také v Barevném stromě – denním klubu pro seniory. Zaměstnankyně Barevného stromu jsou vzdělané v oblastech: trénování paměti, aktivizace seniorů, vzdělávání dospělých, sociální práce, cvičení pro seniory.

Hana Habartová, Veronika Kusová
tel.: 603 383 523
email: barevnystrom@seznam.cz
www.barevnystrom.cz

KERAMICKÁ DÍLNA
pro seniory

V Dobřichovicích se stávají rukodělné dílny keramiky a dalších řemesel příjemnou tradicí. Od roku 2012 je zde pořádá Akademie pro seniory ve Všenorech a takových dílen se konalo již 7. Vedle toho nabídla akademie seniorům jednu uměleckohistorickou přednášku v roce 2012 a dvě přednášky z dějin hlavního města Prahy (2012 a 2013).
Rukodělné dílničky vede paní Radka Vrabcová. Ta o dílnách říká: *„Je to cesta z ulity, z rutiny, ale nejen pro seniory a seniorky, ale i pro lektora. Jsem pokaždé překvapena dovedností rukou těch lidí, ale i jejich znalostmi a zkušenostmi.“ „To velmi konvenuje myšlence akademie pro seniory, vytvářet příležitosti pro lidi, kteří se běžně v každodenním shonu nemají šanci potkat, strávit spolu tvůrčím způsobem čas a vzájemně se obohacovat,“* doplňuje vedoucí projektu Akademie Věra Koubková-Novotná z Černošic.
Více o atmosféře setkání, která proběhla pod vedením paní lektorky Vrabcové ve dnech 25. 3. a 1. 4. vypovídají přiložené fotografie (jejich autorkou a majitelkou je lektorka). Více aktuálních informací o Akademii pro seniory ve Všenorech naleznete na webu: **http://www.svcvsenory.cz/top-akademie-pro-seniory-14**.
Ještě je dobré připomenout, že činnost Akademie pro seniory v Dobřichovicích podpořila rada města v roce 2013 částkou 5000 Kč.

Petr Koubek

JAK JSEM SE NAKRÁTKO
stala keramičkou

V rámci seniorských aktivit jsem se již podruhé zúčastnila akce, která se koná vždy před Velikonocemi. Mohou se jí zúčastnit všechny seniorky, které si chtějí ověřit svou zručnost, poznat něco nového a vytvořit zajímavý doplněk na sváteční stůl. Z mnoha možností, které mi byly nabízeny, jsem se rozhodla zhotovit podnos, na kterém budu servírovat svůj oblíbený, všemi chválený „štrůdl“ a různé jiné dobroty, které s tímto jarním svátkem souvisí.
V milé společnosti asi patnácti seniorek, při dobrém zázvorovém čaji s výbornými sušenkami a „pod dohledem“ erudované učitelky jsem strávila hodinku pohody a dobré zábavy, při které jsem se dověděla mnoho nových receptů a také nejnovějších novinek z okolí. V duchu jsem se těšila na další sezení, kdy to, co jsme si připravily, budeme zdobit a malovat! A když k tomu po týdnu došlo a já nedočkavě čekala, až se v peci vypálí můj výtvor, byla jsem jako na trní. Dílo, na které jsem se těšila jako malé dítě, se podařilo. Radka by sice určitě vytvořila lepší, ale mně se líbilo a doufala jsem, že se bude líbit i mému muži. Mé naděje nezklamal a tak už nyní přemýšlím, co „stvořím“ napřesrok. Věřím, že se můj podnos – i když jen na obrázku – bude líbit i vám. Na hezkou a milou atmosféru v keramické dílně ráda vzpomínám a na příští setkání se všemi „keramičkami“ se velmi těším.

Ivana Caldová

OSUDY
dobřichovických gruntů

V tomto čísle si přiblížíme život majitelů statku č. 16. Stavení stávalo na rohu ulic 5. května a Palackého, naproti dnešnímu nákupnímu středisku COOP, a spolu s hospodářskými budovami, výměnkem a zahradou sahalo až k současnému č. 111 v dnešní ulici Palackého. Nároží bylo zbouráno v r. 1980 a ostatní budovy koncem minulého století a byly postaveny nové obytné domy s několika úřady, obchody, lékařskými ordinacemi apod.

Centrum obce s nárožním domem č. 16

Grunt Kreyczovský aneb u Řezníčků č. 16.
„Léta 1577 měla ke gruntu tomuto spravedlnost Markyta Sstěpánka a syn její Janek rovným dílem. Kromě toho Regina dcera let nemající, kdežto druhé dcery Maryana, Eva, Lyda byly vybyty. Byl tehdy na gruntu tom hospodářem Jan Sstiepanovsky, který se vlastně jmenoval Toman. Od něho koupil ten grunt 1586 Matěj Kreyczi za 155 kop míš. na terminy po 10 kopách. V r. 1595 měl Matěj Kreyczi složiti peníze gruntovní a nemaje jich dal „stuh sena"do dvora dobřichovského za 5 kop míš. a krávu též za 5 kop. V r. 1606 měl grunt zaplacený. R. 1616 prodal grunt Adamu Streicovi, řezníkovi z městečka Štěchovic za 250 kop. V r. 1651 patřilo k živnosti 4 kopy záhonů, 1 louka, jako ouročí odváděl dvakrát do roka 48 grošů a 2 slepice. Strejcové si říkali později Řezníčkové.
R. 1756 byl hospodářem Václav Řezníček. Poslední majitel z rodu Řezníčkova prodal živnost r. 1860 Václavu Landovi a jeho syn zase Bohumilu Bennonimu. Bennoni pole rozprodal a stavení koupil poštovní úředník v. v. Tomášek a od něho Antonín Křečan, ředitel školy."

P. J. Hradec - kráceno

Řezníčkové tu hospodařili přibližně do poloviny 19. století, jeden z nich, Matěj Řezníček, byl i místním rychtářem. Toto příjmení se tu hojně vyskytovalo, Řezníčkové bydleli buď v nájmu u sedláků, nebo v několika chalupách. Rod Řezníčků vlastnil také statek č. 41 už dávno zbouraný. Landové sem přicházejí dříve, než udává P. Hradec, podle matrik pravděpodobně kolem r. 1840. Statek koupili Václav a Kateřina Landovi.
Václav Landa (1811 – 1866) se narodil ve Vonoklasech v č. 21. Jeho otec a jmenovec Václav Landa pocházel z Mořinky ze statku č. 5, po sňatku s Kateřinou Holubovou, dcerou chalupníka a rychtáře ve Vonoklasech v č. 16, se dostal do Vonoklas, kde koupili chalupu č. 21. Matka zemřela ve 32 letech na souchotiny, Václavovi bylo 6 let. Otec se podruhé oženil s Marií Zíkovou, dcerou třebotovského mlynáře. Vyrůstal v početné rodině. Jeho rodnou chalupu č. 21 dostal nevlastní bratr Vojtěch, další nevlastní bratr Antonín pak žil rovněž ve Vonoklasech v chalupě č. 22. Václav se oženil s Kateřinou Konrádovou (1819-1904) ze zdejšího statku č. 27 a koupili si v Dobřichovicích od Řezníčků statek č. 16. Landa se stal místním školním dohlížitelem. Říkalo se mu Landa „dolejší" pro rozlišení s Václavem Landou, jeho jmenovcem a bratrancem, jenž koupil od Kotnauerů statek č. 10 na rohu Vítovy ulice a 5. května. Tomu se říkalo Landa „hořejší" a byl tu starostou. Landovi z č. 16 měli několik dětí. Dcera Marie se provdala za zahradníka Josefa Trousílka z č. 14, odstěhovali se do Prostějova a pak žili v Berouně. Syn Josef vystudoval a pracoval jako úředník na dráze. Dcera Anna se provdala za Františka Křenka z Letů a koupili si mlýn v Solopiskách, dcera Kateřina si vzala Josefa Horáka, koželuha z Berouna, pozdějšího berounského starostu. Statek č. 16 zdědil syn František (1850 – 1890). Ten se oženil r. 1880 s Annou, roz. Křenkovou (1861 – 1885), dcerou Vincence (Čeňka) Křenka, sládka z dobřichovického zámeckého pivovaru a letovského rodáka z č. 14. Její maminka Anna, roz. Grunzlová se narodila v Hostimi, její rodina měla pronajatý mlýn ve Sv. Janu pod Skalou. Landovi měli za 5 let trvání manželství čtyři děti, z nich však tři zemřely brzy po porodu. Jediná dcera Vincencie Anna přežila. Paní Anna Landová umírá ve 24 letech na TBC. Souchotiny se staly rodinným prokletím a vyžádaly si v Křenkově rodině tři mladé životy, sourozenci umírají – Karel v 25 letech, Anna ve 24 letech, Marie v 29 letech. František Landa prodal živnost zpěváku z Národního divadla Bohuslavu Benonimu a jeho manželce, herečce Haně Benoniové a odstěhoval se patrně do Spáleného Poříčí.

„Václav Landa z č. 16 byl dlouholetým školním dohlížitelem a také se pamatuji, že do školy skutečně přicházel. Vous nosíval ještě tzv. „podsebití", jak jej spisovatel Rais popsal ve svých Zapadlých vlastencích; byl to vous pod bradou, kde zakrýval krk a tzv. „krabátek". Pan dozorce býval ve škole přítomen i při vykonávání spravedlnosti, když

Bohumil Benoni

Hana Benoniová

některý ze žáků byl odsouzen, aby dostal trest rákoskou od obecního pastýře, jako vykonavatele – na zadní část těla, k čemuž musil se položiti břichem na lavici neb na židli. Syn Josef studoval v Praze inženýrství a stal se úředníkem u dráhy, ale záhy zemřel. Druhý syn František převzal statek, oženil se s Aninkou Křenkovou z pivovaru – tato ale také brzo zemřela. Landa statek prodal zpěváku Benonimu, který stavení poněkud přestavěl a věžičkou v rohu opatřil. Landa se pak tuším odstěhoval do Klomína u Kralup, odkud pak najal dvory i v Netvořicích. Jedna z dcer se provdala za Fr. Křenka z Letů, s nímž koupili mlýn v Solopiskách. Dceru Kačenku si vzal Horák z Berouna, měl tam továrnu na sodovou vodu, byl potom starostou města, tuším, že i zemským poslancem ve sněmu. Alespoň při volbách kandidoval, výsledek už mi vyšel z paměti. Pan Benoni býval hospodářským úředníkem, zvelebil pole a pěstoval hlavně dobře prodejnou zeleninu, květák, brukev, celer, což dosti vynášelo. Přitom dojížděl do Prahy, kde po dlouhá léta zůstával svému povolání – jako hrdinný barytonista – věren – často si s Daliborem své úlohy, sedlák český, vyměňoval. Také jeho manželka, výborná herečka, rovněž v Národním divadle, stala se půvabnou hospodyní na statku. Na výměnku, stavení přes dvůr – dlouhá léta ještě žila stará paní Kateřina Landová, rozená Konrádová, která se dožila 85 let.“

F. Havlík: Vzpomínky ze školní kroniky

Bohumil Benoni (1862 – 1942)

Vyrůstal v rodině chrudimského truhláře a navštěvoval tu hospodářskou školu. Po jejím absolvování studoval operní zpěv a od svých 21 let působil v Národním divadle jako zpěvák; od jeho otevření v r. 1883 až do r. 1912. Stal se úspěšným barytonistou a na prknech ND ztvárnil nespočet rolí. Po odchodu z ND si otevřel v Praze pěveckou školu, publikoval divadelní memoáry a odborné texty o výuce a teorii zpěvu. Je pohřben v Chrudimi.

Hana Benoniová, roz. Dumková (1868 – 1922)

Debutovala na karlínské ochotnické scéně. Profesionálně začala hrát v r. 1884 ve

5. května, 1902

smíchovské Aréně. Už jako sedmnáctiletá nastoupila r. 1885 do Národního divadla. Zde účinkovala do r. 1910. Pak hostovala u větších kočovných společností, cestovala se zájezdovým souborem Česká činohra a v letech 1919 – 1922 hrála v Divadle na Vinohradech. Patřila k úspěšným herečkám své doby. Stala se první Maryšou v dramatu bratří Mrštíků a první Jenůfou v prvním uvedení dramatu G. Preissové Její pastorkyňa. Je pohřbena na Vyšehradě.

Benoni koupil statek kolem r. 1901 a již následujícího roku obydlí přestavěl, opatřil na rohu věžičkou, postupně přebudoval i hospodářské zázemí, tj. kolnu, seník, chlév pro vepře apod. Ze stodoly dal postavit dům č. 180. Jejich dcera Barbora se provdala za stavitele Františka Buldru. Měli dceru Hanu a syna Františka.
Benoniovi kolem r. 1918 stavení i pole prodali. Nárožní dům č. 16 koupil Bohumír Křečan, řídící učitel v. v. V r. 1935 přešel do majetku pražského spotřebního družstva Rovnost, po válce ho vlastnila firma Bratrství, později Jednota. V r. 1980 bylo celé nároží zbouráno. Dům č. 180 prodal Benoni slečně Anně Ruskové a r. 1923 se stal jeho majitelem Antonín Štěpán, profesor na pražské obchodní akademii v Karlíně. Tento dům byl zbourán při stavbě bytových domů na náměstí Palackého v r. 1999.

Obchody na tzv. dobřichovickém zlatém kříži

Severozápadní roh ulic 5. května a Palackého představoval dům č. 16 převážně v Palackého ulici popsaný výše a dům č. 15 orientovaný do ulice 5. května, který vlastnil p. Novák, rolník, a po něm p. Josef Havlík, obchodník (bratr Karla Havlíka, mlynáře). Přízemí těchto budov bylo zaplněno mnoha krámy a úřady, které se postupem času měnily. Z nejzápadnější části č. 15 v ulici 5. května vybudoval p. Josef Havlík v polovině 30. let minulého století novostavbu č. 348 s parametry předem dohodnutými s firmou Baťa pro zřízení fi-

5. května, 1905

remní prodejny (velikost výkladních skříní, světlost dílny, služební byt v 1. patře). Vznikl zde obchod s obuví a punčochovým zbožím, kde dlouho prodávali manželé Vondrovi, vyučení u Bati. Ochotně boty nejen prodali, ale p. Vondra je dokázal i opravit ve své dílničce za krámem. I později tu byla prodejna s botami a pak i s dalším sortimentem. Hned vedle (směrem ke křižovatce s Palackého ulicí) bývala Česká spořitelna a vedle ní Česká pošta (vlevo od průjezdu do dvora). V pravé části č. 15 bývalo cukrářství p. Sladkého, kde se dorty i zákusky přímo vyráběly, a vedle sídlil krejčí p. Drahovzal. Později se v obou prostorách (dřívějším cukrářství a krejčovské dílně) otevřela prodejna oděvů a textilu, kde vládla p. Wiedermannová, později se krám proměnil na listovní úřad České pošty (pošta měla dvě části oddělené průjezdem do dvora). V 1. patře domu č. 15 byla četnická stanice (později mimo jiné telekomunikační úřad). Vedle bývalo řeznictví p. Kříže (to mělo č. 181 a dům byl postaven patrně na pozemku, který byl kdysi součástí č. 16), masné produkty se tu i vyráběly, např. sekaná a uzeniny; za prodejnou byla totiž výrobna s pecí a udírnou. Léta tu působil řezník Kubíče. Masné produkty na tomtéž místě vystřídal obchod ovocem a zeleninou p. Hájkové. Na rohu v domě č. 16 s věžičkou býval konzum a pak papírnictví, kde prodávala p. Hájková, roz. Landová, později měl obchod rozšířený sortiment, vedla ho p. Moravcová. Za rohem v ulici Palackého (stále v č. 16) stávala drogerie p. Macháčka, později mlékárna, kde se mléko ještě rozlévalo do bandasek. Hned vedle stálo železářství p. Josefa Havlíka, kde bylo možno nakoupit i objednat rozličné zboží, od napínáčků po žebřík, ale i nádobí, rádio, sporák, pletivo, trubky a nespočet dalších potřebných věcí z jeho pověstného skladu. Výčet provozovatelů obchodů asi nebude úplný, jelikož se objekty často měnily. Zásadní ránu tomu obchodnímu nároží zasadila výstavba nákupního střediska Jednoty naproti přes Palackého ulici, při níž byla podstatná část domu č. 16 zbourána (asi tehdy pod dojmem, že malé obchody už nebudou potřeba, a též pro vytvoření určitého prostoru pro parkování – ovšem za cenu odkrytí nevzhledných fasád vnitrobloku, a tak to zůstalo až téměř do konce minulého století).

J. Váňová

KULTURNÍ PŘEHLED

na léto 2014

(Aktuální dění, prosím, sledujte v Informačních listech a na plakátech)

ČERVEN

1. června, neděle – ul. 5. května od 9:30
Královský průvod – proslov císaře a odchod do Letů v 10:00

7. června, sobota – Karlík, kostel sv. Martina a sv. Prokopa od 18:00
Baroko moderním smyčcem – Telemann, Veracini, Rejcha, Bach, Corelli
Dana Klásková – housle, Jaroslav Šaroun – cembalo

14. června, sobota – u residence pod lípou po celý den
Food festival – všechny chutě světa, prezentace tradičních potravin a surovin

15. června, neděle – residence
Zahájení Dobřichovických divadelních slavností

20. června, pátek – residence
Představení DDS
(bližší informace v programu DDS)

21. června, sobota – u residence pod lípou, 8:00 – 12:00
Farmářské trhy

22. června, neděle v 15h, residence
Vítání občánků

27. června, pátek – Karlík, kostel sv. Martina a sv. Prokopa ve 20h
Koncert Ireny Budweiserové
předprodej vstupenek v místní knihovně

28., 29. června – residence
Představení DDS (bližší informace v programu DDS)

ČERVENEC

4. července, pátek – residence
Představení DDS

5. července, sobota – u residence pod lípou 8:00 – 12:00
Farmářské trhy

10. července, čtvrtek – residence
DDS Premiéra představení *Tři mušketýři*

11. – 13., 16. – 20. července
DDS

19. července, sobota – u residence pod lípou
Farmářské trhy

24. – 31. července – residence
Mistrovské kursy

SRPEN

1. srpna – residence
Mistrovské kursy

9. srpna, Karlík, kostel sv. Martina a sv. Prokopa v 18h
Koncert DUO ECO – Starodávné japonské pohádky v evropském empírovém salonu
V. Molino, A. Dvořák, B. Martinů a další

10. – 28. srpna
Musica viva

30. srpna – residence od 11:00
Vinařské slavnosti

ZÁŘÍ

6. září, sobota – u residence pod lípou
Šermířská Alotria

13. září, sobota – u residence pod lípou
Farmářské trhy

13. září, sobota - nádvoří residence (hodina bude upřesněna)
Módní přehlídka s doprovodným kulturním programem
Návštěvníci si budou moci zkusit modely z dílny 333fashion a nechat se vyfotografovat profesionálním fotografem.

14. září, neděle – sál Dr. Fürsta od 15:00
Divadélko pro děti Láry Fáry zahraje *Námořnickou pohádku*

20. září, sobota – Karlík, kostel sv. Martina a sv. Prokopa v 19h
Koncert vážné hudby – pan Hanousek (pravidelný účastník Mistrovských kursů v Dobřichovicích) zahraje na violu a pan Prokop ho doprovodí na varhany. Program bude včas upřesněn.

20. září, sobota – ulice 5.května, čp. 12
Slavnostní otevření VŠEgeneračního domu DODO, Lumku a Infocentra
(za přítomnosti zástupců města).
Vystoupení dámské vokální skupiny CABINET, skupinové bubnování DRUM CIRCLES, výstava a aukce výtvarných děl z dílny kroužku ArteRadky a doprovodná výtvarná dílna, vystoupení Tanečního studia Dobřichovice a poté taneční a výtvarná dílna ve spolupráci s artefiletikou M. Tejklové

27. září, sobota – u residence pod lípou
Farmářské trhy

NA ŘÍJEN PŘIPRAVUJEME:
10. 10. koncert Pavlíny Jíšové a 17.10. koncert skupiny Nezmaři

A. Kudrnová

LETOŠNÍ VELIKONOCE
měly trojí hudební podobu

Ano, je to tak, celé se to jmenovalo Velikonoční trojslava a tenhle dobrý nápad vzešel z dílny souboru Ludus musicus a jeho vedoucího F. Běhounka. A bylo to řešení po výtce logické. Již na Květnou neděli 13. dubna provedl v karlickém kostele sv. Martina a Prokopa Ludus musicus program nazvaný *Zpěvy velkého týdne.* V něm se věnoval zpěvům souvisícím s jednotlivými dny tohoto času (Květná neděle, Květné pondělí, Tiché úterý, Škaredá středa, Zelený čtvrtek, Velký pátek. Zněla hudba Adama Václava Michny z Otradovic, Jana Dismase Zelenky, Jana Josefa Božana, ale také hudba italských mistrů (Palestrina, Martini, Thomas de Victoria).

Dramarturgicky skvělý nápad, podpořený navíc užitečnými výklady souvislostí a také poctivou a pokornou interpretací.

Co však ještě přidalo celému podniku na zajímavosti, bylo první vystavení Postního betlému, čemuž věnujeme prostor níže.

Na Bílou sobotu pak tamtéž vystoupil vynikající sbor Pražští pěvci, našemu publiku již dobře známý. Jeho vedoucí Stanislav Mistr s ním nastudoval slavné dílo Antonína Dvořáka Stabat Mater, a to s vynikajícími sólisty Renatou Polákovou (soprán) Danou Dubovou (alt), basistou Janem Jandou. Tenorový part zpíval sám sbormistr Stanislav Mistr a skvěle! Orchestr by se nevešel, nejen do místa, ale hlavně do rozpočtu, nicméně jej dokonale zastoupil na klavír a varhany Prof. Jaroslav Šaroun. Ostatně první versi Stabat Mater Dvořák komponoval jen pro sbor a klavír ...

Byl to večer vynikající a velmi dojemné hudby, spojený s otevřením Božího hrobu v oltářní mense co součásti výše zmíněného velikonočního betlému.

Pondělí velikonoční je dnem katarse po neděli Vzkříšení. Juchá se a koleduje. Proto soubor Ludus musicus uzavřel celý cyklus zcela logicky hrou rozvernou, avšak v dalším plánu opět hluboce duchovní. Totiž pokladem z dějin naší literatury, staročeským dramatem či přesněji fraškou se zpěvy Mastičkář, vzniklou někdy ve 14. století. A byl to opět krásný podvečer s Mastičkářem (excelentní Vladimír Kočí), jeho ženou (výborná Josefina Wichsová), Pustrpalkem v podání Ondřeje Kulhavého či Rubínem, jehož si s chutí zahrál Jan Venclík. A samozřejmě s dalšími, včetně dvou (kde byla ta třetí?) Marií, jež, jak velí časový odstup od oněch dávných dob, jen těžce odolávaly zubu času a červotoči ...

Věru povedená taškařice, jež je stále ve vývoji, což dává naději na další a další překvapení.

JM

BETLÉM SE MĚNÍ
v Jeruzalém ...

O letošních Velikonocích byli návštěvníci dvou velikonočních programů uspořádaných v karlickém kostele sv. Martina a Prokopa (píšeme o nich výše) svědky ojedinělé události. Byl tam totiž vystaven velikonoční, přesněji postní betlém. Ano, čtete dobře: nešlo o betlém vánoční, na které jsme zvyklí. Ojedinělý projekt F. Běhounka a party lidí kolem něho, z nějž známe rovněž unikátní a dnes již i v zahraničí známou a ceněnou sérii pěti vánočních betlémů, dostal totiž další rozměr. Nemohli jsme se proto nezeptat p. Františka Běhounka na podrobnosti.

Kukátko: Na Květnou neděli jste v karlickém kostele sv. Martina a Prokopa vystavili t. zv. Postní betlém, což je něco v naší současné tradici zcela neznámého. Jak jste se k tomu dostali a co bylo impulsem?

F. B.: Začnu ku podivu citátem. Pochází od Václava Zdeňka Hackenschmieda, regionálního etnografa a spisovatele, jenž se narodil r. 1867 v Příbrami a zemřel r. 1945 v Mělníku. Mezi tím ale působil na počátku 19. století, tedy v době největšího rozkvětu českého a moravského spolkování a hledání lidových zvyků a tradic, na orlickoústecku, zvláště v Říčkách a poté v Ústí n. Orlicí jako učitel i správce muzea, archivář a městský kronikář. Popsal také v ojedinělé publikaci podrobně ústecké betlémy a zanechal nám ojedinělé svědectví, které bylo pro nás velkou výzvou. Napsal totiž tohle: *„František Knapovský, kovář v Královéhradecké ulici, staví tak zvaný „Postní betlém“, nyní jediný v Ústí. Kdysi jej stavěl také starý Havlík u Křížové cesty. Změní se celá krajina: město Betlém změní se v Jeruzalém, z listnatých stromů upraví se Getsemanská zahrada ohrazená plotem. V ní na skalce modlí se Kristus, před ním anděl podávající mu kalich, opodál skupina spících apoštolů. K zahradě blíží se jidášský průvod žoldnéřů s pochodněmi, halapartnami, meči a provazy ...“.*

K.: Takže to byla ona základní inspirace?

F. B.: Ne, to je jen malá ukázka toho, co se vlastně odehrálo. Vlastně tyto duchovní činnosti byly vždy záležitosti mužů. A když naši pradědové a dědové zemřeli, další generace synů a vnuků nepokračovala. Ale to není věc jen betlémů. Ten jev, vlastně „úpadek“, platí obecně. Třeba hudební tělesa, která také vymizela ... Trochu zjednodušeně řečeno je to vlastně důsledek úpadku „mužské“ práce. Stejně tak mizí i tradiční řemesla ...

K.: Čím to?

F. B.: U nás se ta tradice prostě přerušila. Nikoho už nezajímalo dělat betlémy a vztahovat se k minulosti, k těm souvislostem, které po staletí ovlivňovaly naši kulturu i běžný život. Po válkách, jež se nás i našeho systému hodnot velmi brutálně dotkly, přišlo období,

Postní betlém, Karlík 13. 4. 2014. Foto: M. Paulová

kdy se koukalo jen do zítřků, a to ponejvíce světlých … Sice jsme třeba Třebechovický betlém ukazovali po světě a vytahovali se s ním všude možně, ale ten základ a ony široké vrstvy souvislostí se vytratily a s nimi i pozvolna vůle se po nich pídit. Třeba v Tyrolsku či v Bavorsku tomu i přes tamní peripetie bylo přece jen jinak …
Hackenschmiedův zápis nám přibližuje situaci, s níž se už dnes v Čechách nesetkáváme, jež ale žije nedaleko od našich hranic.

K.: Je to tedy něco jiného než vánoční scény?
F. B.: U nás známe tradiční vánoční betlémy a máme je stále v živé paměti, stavíme si je doma, chodíme se na ně dívat do museí a o Vánocích do kostelů.
Tu je ale vše náhle jinak: na vánoční jesličkové zobrazování dějů kolem narození Ježíška totiž v dávné tradici plynule navazovalo zobrazování dějů souvisících s ukřižováním a zmrtvýchvstáním Ježíše Krista.
K.: Trochu odbočím: Cítím tu jistý jazykový problém: Ježíšek se narodil v Betlémě, ale ukřižován byl v Jeruzalémě. Stále se ale tomu všemu říká „betlém“ …
F. B.: To je pravda … Tu funguje jistá setrvačnost paměti a tradice. Je třeba rozlišovat Betlém a betlém. Betlém s velkým „B“ jako místo narození Ježíška a betlém s malým „b“- jakožto výtvarné zobrazení dějů ze života Ježíše Krista, v nejširším významu tohoto slova.
S tímto překrýváním významů je potíž i v jiných jazycích než v češtině. Tam, kde to nazývají jesličky (v němčině die Krippe, v latině praesepe), je to jednodušší. U nás je zobrazené město o Velikonocích Jeruzalém, ale celku se říká betlém … Je to matoucí, ale nešť … Už je to tak zažité …

K: Vraťme se ale na počátek … Takže k té prvotní inspiraci …
F. B.: Ano, samozřejmě je na počátku Písmo. A nejen kanonický text Starého a Nového Zákona, ale i texty Apokryfů. To je naprostý základ. To, co v Písmu čteme či v písních slyšíme, v zobrazených scénách vidíme jaksi „na vlastní oči“. Jde tu o vědomé rozšiřování duchovního prožitku dané slavnosti pomocí názorných obrazů. Takže vše má jistou vnitřní logiku.
Po dokončení pěti základních vánočních betlémů (Adventní, Pastýřský, Městský, Tříkrálový a Hromniční), kdy se scény podle daného kontextu adekvátně mění, jsme se rozhodli s etnologem p. dr. Vítězslavem Štajnochrem zkusit i tuto řadu velikonočních betlémů, i když u nás je jejich tradice již poněkud pozapomenuta. Má to logickou návaznost a je to i tematicky a výtvarně nesmírně zajímavé.

K.: Co to v praxi znamená? A kde jste se inspirovali?
Jako první ze série velikonočních betlémů byl na Květnou neděli v karlickém kostele představen Postní betlém. Jako předlohy sloužily listy tyrolského autora Philippa Schumachera (1866 – 1940) z Innsbrucku. Tam je tato tradice do dnešních dnů nepřerušená a s láskou udržovaná a rozvíjená.

K.: Co je tedy pro tento betlém podstatné?
F. B.: Scéna je samozřejmě od základu jiná. Na oltářní desce se střídají scény od pátku Bolestné Matky Boží přes Květnou neděli, Květné pondělí, Tiché úterý, Škaredou středu po Olivetskou horu (Zelený čtvrtek), Bičování, Korunování, Křížovou cestu a velkopáteční Ukřižování.
A na Bílou sobotu se otevírá Boží hrob v mense oltáře. Ten byl vidět při sobotním provedení Dvořákova oratoria Stabat Mater.

K.: Dobře, to je tedy postní týden. Velikonoce jsou ale svátek s více obdobími či částmi. Objevují se v tradici betlémů tyto části také?
F. B.: No právě … To je hodně zajímavé. Po tomto Postním betlému přichází na řadu Vítězný betlém s tématy Vzkříšení. Ten letos ještě vystaven nebyl.
Po něm následuje Nebeský betlém se scénami Nanebevstoupení Ježíše Krista. A celek bude uzavírat betlém Letniční s tématy 3. vrcholné slavnosti – Božího hodu svatodušního.
To je v rámci tradičního liturgického roku jakési završení celého cyklu. Stát bohužel svatodušní pondělí jakožto svátek zrušený na počátku 50. let minulého století zatím neobnovil, takže jej vlastně v tomto kontextu příliš nevnímáme. Pokud vím, tak ještě do té doby bylo volné svatodušní pondělí … Ale např. v sousedním Německu je v některých spolkových zemích běžné, že se tyto slavnosti slaví celý týden.

K.: Kdo se na přípravě tohoto projektu podílel?
F. B.: Stejně jako u vánočních betlémů nám i v tomto případě v teoretické rovině byl nepominutelnou oporou respektovaný znalec v tomto oboru, etnolog dr. Vítězslav Štajnochr, PhD. Na praktické realizaci se opět podílel mistr Jan Havrlant, grafickou předlohu kolorovala Tereza Macková, roz. Matlová. A grafické předlohy připravila Miroslava Paulová. Všem bych chtěl poděkovat za vstřícnost a osobní nasazení …

S. F. Běhounkem rozmlouval J. Matl

Pozn. red.:
K V. Z. Hacklemschmiedovi lze nalézt podrobnosti na těchto webových adresách:
http://www.osobnostiregionu.cz/osoby/385-vaclav-zdenek-hackenschmied-1867-1945
https://vufind.mzk.cz/Record/MZK01-000959762
http://biblio.hiu.cas.cz/authorities/185089;jsessionid=05FECF0812854D0DBC13A7F0E702E5E3)
Pokud jde o tyrolské či bavorské jesličky, stačí zadat do vyhledávače spojení Oster Krippe či Passions Krippe a pod. a dostane se hledači řada odkazů, včetně inzerce řezbářů, kteří nabízejí figurky i celé sestavy
…
Např.:
http://www.krippen2004.de/passionskrippen/index.php
http://www.meinbezirk.at/kitzbuehel/gedanken/pfarrer-gerhard-erlmoser-und-krippenbauer-hans-obernauer-li-vor-der-passionskrippe-in-der-kirche-m6145198,906453.html

MÁCHŮV MÁJ
se vrátil

Večerní čas 1. května již tradičně láká – k Máchově Máji. Bylo tomu tak i letos. Soubor Ludus musicus jej nastudoval opět s hercem Justinem Svobodou. Máj už u nás recitovala řada osobností, ale tu je třeba říci, že toto pojetí je zjevně nejlepší. Propracované do nejmenších detailů, s velejemně odstíněnými kontrasty a s dobře vybranou doprovodnou hudbou. V ní totiž zazněly jak písně, na nichž se autorsky podíleli sám Mácha či J. Krasoslav Chmelenský a F. L. Čelakovský, ale také W. A Mozart nebo J. K. Vaňhal.
Vše, jak se patří, završeno samozřejmě původní versí písně *Kde domov můj.* Ale to nebylo vše. Publikum v zaplněném sále křižovnické residence totiž mohlo po nějakých 150 letech uslyšet obnovenou premiéru skladeb jihočeského kantora V. Wankeho. Partitury vlastní jeho potomek a dobřichovický občan a nabídl je souboru k nastudování. Půvabné skladby pro housle a kytaru tak mohly znovu po mnoha letech zaznít a setkaly se pro svoji melodičnost a půvab s vřelým přijetím publika.

Samotný Máj, to je magické téma: můžete jej znát nazpaměť, stokrát i víckrát pročíst a přerecitovat, ale stále nalézáte něco nového a zajímavého. A nepřestáváte oceňovat výsostné nadání autorovo, tu skvělou poesii a hloubku myšlenek i citu.
To ale není vše. Na chodbě před sálem residence bylo možno vidět zajímavé kopie autentických materiálů a dokumentů k samotnému dílu, ale také unikátní soubor litografií na téma Máchova Máje, který v 80. letech minulého století vytvořila doc. Dana Puchnarová, ak. malířka a naše dobřichovická – řekněme – sousedka. Jde o velice cenný soubor, jenž je jinak vystaven v Památníku K. H. Máchy při Muzeu Česká Lípa a je instalován ve stálé expozici v Doksech
(http://www.muzeumcl.cz/dana_puchnarova__karel_hynek_macha.html).
Paní docentku jsme poprosili o pár slov k celému cyklu a přinášíme je níže.

JM

K. H. MÁCHA
kosmický člověk?

Litografie k Máji K. H. Máchy jsem tvořila v letech 1982 – 83 na podnět velmi známého a vzdělaného sběratele, pana JUDr. Stejskala z Poličky. Ten mi jednou poslal do Českých Budějovic velmi krásný dopis, v němž zdůraznil životnost a vysokou cenu Máchových veršů a vyzýval tehdy známé umělce, aby vytvořili grafický list pro album, které hodlá vydat. To mne vedlo k pročítání Máje a prožitky mne dovedly k další práci, jež vyústila v mé vlastní album, které vnitřně souviselo s mými cykly maleb, leptů a kreseb na téma *Sny o civilizaci.* Mnohé prvky z mé volné tvorby se v těch máchovských litografiích objevily, protože jsem velmi silně cítila myšlenkovou sílu, skrytou pod Máchovou poesií. Nalezla jsem v těch verších vyjádření pocitů našeho národního útlaku, kdy jsme se opravdu cítili jako ve vězení za železnou oponou všichni. Proto se motiv vězení a mříží opakuje ve dvou litografiích.
Motiv oblak pak byl pro mne symbolem nesmírné touhy po svobodě, která s léty narůstala a sílila. Mácha ji dovedl vyjádřit mistrovskými metaforami a mé grafické listy k jeho veršům proto obsahují oblaka, jeden je jim přímo věnován. Velmi pozoruhodné pro mne bylo objevení vztahu k vesmíru, ke kosmu, které jsem nalezla v Máchově Máji ke konci, proto vznikla i litografie KOSMICKÝ ČLOVĚK, která jeho dílo aktualizuje pro dnešní generaci. Ostatně v té době již žili a psali filosofové, kteří svými myšlenkami rozšiřovali vědomí člověka směrem k chápání vesmíru ...
Všechny krajinné detaily, i hrad Bezděz na mých litografiích, jsem kreslila zpaměti. Teprve asi za půl roku po vytištění máchovského cyklu jsem se vypravila s dětmi k Máchovu jezeru a šli jsme pěšky na Bezděz. Tam jsem s úžasem viděla, že charakter té krajiny i pohledy z vězení na hradě v mé vnitřní představě se shodovaly se skutečností. Celé album jsem věnovala do Památníku K. H. Máchy při Muzeu Česká Lípa, kde je instalován ve stálé expozici v Doksech.

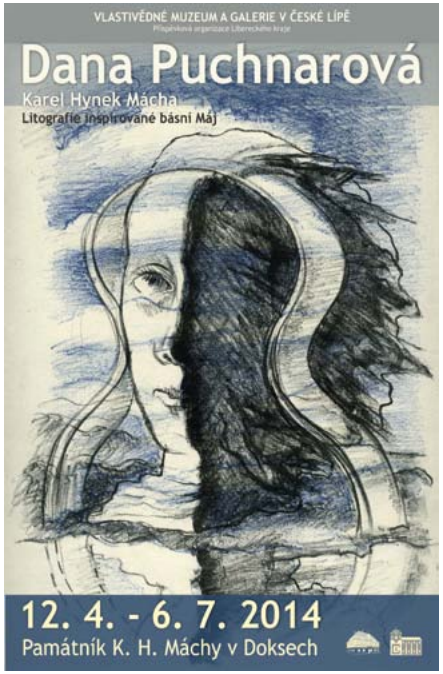

Doc D. Puchnarová, ak.mal.

POPELKA NAZARETSKÁ
a Ludus musicus v Praze

V neděli 4. května provedl komorní soubor Ludus musicus jeden z klenotů české duchovní poesie, Renčovu Popelku nazaretskou. Dílo proslulé pohnutou historií svého vzniku (tuto rozsáhlou básnickou skladbu totiž autor složil v bolševickém vězení a nemaje povolení ani na tužku, ani na papír celou si ji vepsal do paměti a na papír beze změn zapsal až po propuštění z vězení. Hudbu posléze napsali Vít Petrů a také pověstný svatohorský regenschori P. Karel Bříza.

Svobodné bratrstvo v kostele sv. Kateřiny v Chotči

Popelka nazaretská v galerii Podkroví

Ludus musicus Popelku provádí pravidelně (měli jsme ji také možnost slyšet na jednom z nedávných koncertů festivalu Musica viva v karlickém kostele). Letošní provedení se uskutečnilo v kouzelné pražské galerii Podkroví v pražské Husově ulici a bylo velmi vydařené. Co hlavní recitátor exceloval O. Kulhavý a našel pro svůj přednes přesně tu polohu, v níž oscilovala vroucnost víry, pokora a hloubka citu a něha sdělení. Soubor mu pak zdatně sekundoval živou, po výtce moderní, svěže a dobře zahranou musikou.

JM

DALŠÍ CYKLUS STARÉ HUDBY

začíná v Chotči

V loňském ročníku Kukátka jsme průběžně informovali o vynikajícím a dramaturgicky dobře postaveném cyklu koncertů v kouzelném barokním kostele sv. Kateřiny v nedaleké Chotči. Parta nadšených a poučených organizátorů (jde totiž především o špičkové výkonné musikanty a loutnisty Lenku Mitášovou a Miloslava Študenta), působících v občanském sdružení In cordis letos opět chystá další chutné hudební menu.

Už to vlastně začalo, a to v neděli 27. dubna vynikajícím koncertem španělské hudby 16. století, jež zněla v podání Svobodného hudebního bratrstva (umělečtí vedoucí Marc Columby a Jakub Kučera, s hostem Romanem Listem z Rakouska). A zněla svěže a nesmírně půvabně. A příchozí mohli slyšet věru bohaté spektrum nástrojů: cinky, šalmaje, loutny, gamby, renesanční dudy či flétny ...

Druhé pokračování měl cyklus v neděli 25. 5. Tu byl program věnován mariánskému repertoáru italských autorů 17. století. Subtilní a něžnou komořinu nabídl soubor Motus harmonicus, konkrétně tři výborní musikanti: zpěvačka Isabella Shaw, cembalistka Kamila Dubská. Oběma dámám pak na violu da gamba pomohl Jakub Michl, jehož publikum dobře zná díky jeho časté spolupráci se souborem Ludus musicus. Chotečský kostel je unikátní prostor s vynikající akustikou. Všichni tři musikanti dovedli citlivě využít největších předností onoho magického místa a potěšili publikum skvělou a brilantně zahranou hudbou.

Koncerty se budou konat pravidelně každou poslední neděli v měsíci až do podzimu. O programu lze najít informace na webu o. s. In cordis na adrese: http://www.incordis.cz/

JM

LETOŠNÍ NOC KOSTELŮ

se podařila

V kapli sv. Judy Tadeáše se konala noc kostelů v pátek 23. 5. A přinesla bohatý program. Po úvodní bohoslužbě slova jsme se dozvěděli hodně zajímavého z historie, zejména pak cenné informace o vzácných stromech v našem okolí od Ing. P. Kyzlíka. Stromy jsou prostě naši kamarádi ... Clara Maria Helena Lewitová přednesla moc pěkně několik žalmů, jejichž texty věru přiměly k rozjímání a přemyšlování, a loutnista Miloslav Študent její zpěv doplnil sólovými skladbami pro loutnu. Eva Vaculíková pak moc zajímavě promluvila o činnosti a motivacích zdejší farní charity. Soubor Ludus musicus představil hudbu z ojediněného renesančního sborníku Písně vajroční z r. 1537. A také jsme se dozvěděli více o tajemství nápisu na kartuši nad vchodem do kaple a procvičili si sčítání při řešení jeho chronogramu.

P. Pekný poté provedl několik varhanních skladeb a celý večer završilo trio Andrea Kudrnová, Jan Hrubý a irský harfeník Sean Barry velmi poslouchatelným programem irské musiky. Během celého večera byly otevřeny veškeré prostory kaple i přilehlé residence. Za zmínku stojí také vynikající výstava fotografií z Palestiny, umístěná na chodbě ke kůru. Jejich autorkou je fotografka Hana Rysová.

Jakkoli lidé po celý večer přicházeli a odcházeli, v kapli i v přilehlých prostorách bylo stále plno. Byl to velmi vzájemný a poučný večer a je namístě vyslovit poděkování všem, kteří se o něj jakkoliv zasloužili.

JM

LETNÍ REZIDENCE PRAŽANŮ

slavnostní křest nové knihy

Ve středu 23. dubna 2014 byla v Dobřichovicích slavnostně uvedena do života kniha Letní rezidence Pražanů. Dobřichovice a vilová architektura 19. a 20. století, kterou vydal Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště středních Čech v Praze. Stalo se za účasti generální ředitelky Národního památkového ústavu Ing. arch. Naděždy Goryczkové, ředitele územního odborného pracoviště středních Čech Ing. arch. Vojtěcha Lásky, starosty města Dobřichovice Ing. Michaela Pánka, členů autorského týmu vedeného Mgr. Šárkou Koukalovou a za velkého zájmu dobřichovické veřejnosti. Požádali jsme jednoho z autorů, dr. Vladimíra Czumala, aby knihu představil našim čtenářům.

Lze to učinit docela stručně: 448 dobře tištěných a snad dobře napsaných stran formátu 215 × 240 mm, 380 obrázků, současných i historických fotografií a dobových plánů.

K.: Co všechno kniha obsahuje?
Jádrem je obsáhlá studie Šárky Koukalové *Dobřichovická villegiatura.* Historie, architektura, osobnosti. Na ni navazuje kapitola *Letovisko Dobřichovice v dějinách české architektury,* v níž jsem se pokusil vznik a vývoj letoviska zasadit do širších kontextů. Jaroslav Šulc se ve stati *Územní plánování a územní rozvoj Dobřichovic v 19. a 20. století* zaměřil na urbanistickou problematiku a Stanislav Svoboda v kapitole *Zahrady dobřichovické villegiatury* na zahradní architekturu. Václav Kratochvíl zpracoval nelehkou kapitolu *Osudy dobřichovických domů po roce 1945. Konfiskace a omezování vlastnických práv.* Druhou část knihy tvoří drobné monografie vybraných staveb s obrazovou dokumentací, třetí pak pětice rozhovorů s potomky významných stavebníků a majitelů vil a aparát příslušný odborné publikaci.

K.: Jak dlouho jste knihu připravovali?
Kniha má vlastně dva počátky. Myšlenka na ni vznikla spontánně v září 2012 na vernisáži výstavy *Dobřichovice v architektuře 19. a 20. století.* Ta byla výsledkem výzkumu, který prováděly Mgr. Šárka Koukalová a Mgr. Eva Novotná v letech 2006 – 2007. Také spolupráce jejich zaměstnavatele, Národního památkového ústavu, města a Státního okresního archivu Praha-západ, jež umožnila vznik knihy, se zrodila během tohoto výzkumu. A co bylo nejpodstatnější: Nešlo jen o nápad jádra budoucího týmu, zájem majitelů vil už měl velmi blízko k přímé objednávce. Původní představa vydavatele souvisela s jeho novou řadou průvodců, v níž dosud vyšla Ostrava, Opava, Karlovy Vary a naposledy Krnov, Strakošův *Průvodce architekturou Ostravy* jsme také měli před sebou při prvních schůzkách rodícího se týmu. Jak se ale rozběhla další fáze výzkumu, bylo stále jasnější, že tato forma není pro náš předmět vhodná a rychle jsme dospěli ke klasické uměleckohistorické monografii s katalogem staveb.

K.: Je tedy určena spíše odborné veřejnosti?
V prvním plánu je to opravdu titul odborný, vědecká monografie z oboru dějin architektury. Snažili jsme se ale zároveň vytvořit krásné dílo, které by chtěl mít v knihovně i laický milovník architektury, i dobřichovický patriot. Velký důraz jsme kladli na obrazovou složku a grafické řešení knihy. Kniha nakonec může posloužit i jako průvodce, nechybí tu plán s vyznačením v knize uvedených staveb. Širší čtenářské obci jsme šli naproti také tím, že podáváme výsledek výzkumu a neformulujeme teoretické a metodologické otázky cesty k němu.

K.: Mluvíme-li o katalogu, kolik staveb jste do něj zařadili, v jakém časovém a stylovém rozpětí a podle jakých kritérií?
Mohu začít od konce? Kdybych tu rozebíral všechna kritéria výběru, musel bych se vrátit právě k oněm teoretickým a metodologickým otázkám. Zopakovali jsme a rozšířili původní terénní výzkum Národního památkového ústavu a při tom neustále zpřesňovali kritéria výběru. Zabývali jsme se všemi vilami, ale do knihy samozřejmě mohli zařadit jen některé. Základním kritériem byla architektonická kvalita a stav dochování. Zároveň to ale není hitparáda, zdaleka nejde jen o výběr nejhodnotnějších staveb. Snažili jsme se výběrem pokrýt všechny charakteristiky brunšovské villegiatury, celý stylový vývoj její architektury, typy a témata. Jistou váhu měly při výběru i souvislosti kulturně historické, především osobnosti stavebníků a uživatelů. Nejstarší stavbou výběru je letní rezidence velmistrů rytířského řádu křižovníků s červenou hvězdou, jejíž první stavební fáze leží mezi léty 1553 a 1563, nejmladší dílo Markéty Cajthamlové a Lenky Brožové, dokončené v roce 2008. Pamatuji-li si to dobře, staveb jsme nakonec vybrali 55.
K.: Výběr tedy není omezen na Brunšov?
Brunšovská villegiatura je hlavním tématem knihy, v souvislosti s ní jsme neopomněli ani nádraží a hostinec U nádraží. Stavební typ, který jsme sledovali, ale není omezen jen na Brunšov, vedle historicky první dobřichovické letní rezidence tak ve výběru figuruje i desítka domů na levém břehu Berounky.

K.: Na jaké problémy jste při přípravě knihy naráželi?
V doslovu jsem si vypomohl metaforou prvovýstupu. V domácí historiografii architektury se zkoumanému typu architektury dosud věnovalo minimum pozornosti a mnoho opor pro náš výzkum jsme tak v předchozím bádání neměli. O mnoho lepší není ani situace ve světové literatuře, dílo Jamese S. Ackermanna *The Villa. Form and Ideology of Country Houses* zůstává stále víceméně osamoceno. Řadu problémů jsme museli řešit poprvé a navíc za pochodu.

K.: V praktické rovině problémy nebyly?
Nic v týmové práci neobvyklého. Druhou hlavní autorku odvedly od práce mateřské povinnosti a žel i zdravotní problémy. Z prvotního záměru spojit odbornou monografii s autorskou fotografickou výpovědí zbylo torzo a fotografové, kteří do projektu vstoupili dodatečně, pracovali už pod velkým tlakem termínu. S termíny jsem měl sám velké těžkosti jako autor i jako redaktor. V této souvislosti musím pojmenovat paradox dnes bohužel běžný: Je-li profesionál ten, kdo se živí svou prací, tedy pobírá za ni plat, je kniha dílem odborníků v ekonomickém postavení nadšených amatérů, financujících svého nákladného koníčka z peněz, vydělaných jinde. Knihu bychom nikdy nemohli vydat bez pomoci sponzorů, z prostředků, které jsme měli k dispozici jaksi institucionálně, by se její výroba financovat nedala. Nikdy bychom ji ale nemohli vydat ani bez vkladu velkého objemu prakticky bezplatné a prakticky svépomocné, přesto profesionální práce.

K.: Otázkou jsme mířili spíš do Dobřichovic...
Když jsem na křtu knihy viděl, jak se před Šárkou Koukalovou řadí zástup lidí, kteří ji chtějí blahopřát a nesou si od ní podepsat naši knihu, uvědomil jsem si znovu naši výjimečnou zkušenost s majiteli vil. Jejich vstřícnost a ochota rozšířily naše poznatky, pomohly k pochopení řady souvislostí a významně obohatily dokumentační materiál, jímž jsme disponovali. Byly jen tři domy, které jsme do knihy nezařadili pro nesouhlas vlastníků. Neocenitelná byla pomoc dr. Václava Kratochvíla, který zprostředkoval řadu kontaktů a otevřel řadu dveří. Majitelé vil také převažují mezi sponzory.

K.: V doslovu zmiňujete problémy výzkumu lokálního, pohledu zevnitř a zvnějšku...
To je jeden z rozměrů knihy, který považuji za velmi cenný. Díky složení týmu jsme snad dokázali spojit objektivní pohled badatelů „místně nepříslušných“ s žitou lokální zkušeností. I když se hranice v průběhu stíraly. Dobíral jsem si pražskou Šárku Koukalovou, že v Dobřichovicích pobývá více než já, který tu bydlím. Jednou z věcí, které mě těšily na naší spolupráci, byla možnost dívat se na dobřichovické prostředí jejíma místní zkušeností nezatíženýma očima. Nemohu se zbavit pocitu, že jsem se od ní o Dobřichovicích dozvěděl víc, než se toho ona dozvěděla ode mne. V pólu lokálního se vlastně nepočítám, má autorská, redaktorská a konzultantská role v týmu byla ze své podstaty vnější. Kolektivní paměť Dobřichovic zastupoval dr. Václav Kratochvíl v impozantním rozsahu a s noblesou, která nepřipustila ani pomyšlení na střet lokálního s potřebou objektivního „vnějšího“ pohledu.

K.: Co nového jste se o Dobřichovicích při práci na knize dozvěděl?
To by bylo na dlouhou stať. Přidržím se raději knihy už hotové. Základní studii Šárky Koukalové i texty katalogu jsem detailně prožil, jak jsme mnohé otázky neustále konzultovali. V pozici čtenáře jsem prvotně stál před další-

mi kapitolami. Mimořádně objevná pro mne byla studie Jaroslava Šulce, ředitele Státního okresního archivu Praha-západ. Do sborníku z roku 2006 jsem psal o urbanistickém vývoji Dobřichovic spíše jen na základě přímé analýzy sídla a Šulcova studie jeho poznání posunula o úctyhodný kus. Na studii Stanislava Svobody o zahradách mohu vztáhnout zmíněnou metaforu o prvovýstupu. A velmi si cením studie Václava Kratochvíla, která řadou poznatků přesahuje svůj předmět.

K.: Stále tu zaznívá jméno Šárky Koukalové...
Přirozeně. Jsem moc rád, že dr. Václav Kratochvíl při křtu knihy za nás krásně pojmenoval její přínos. Ač dílo kolektivní, je to její dílo autorské. Bez ní by knihy nebylo od prvotního impulsu a výzkumného vkladu po sílu vůle a odhodlání, s níž ji dotáhla do úspěšného konce. Udělala svou odbornou práci po pracovní době, dokázala sehnat peníze na zveřejnění jejích výsledků a obávám se, že si knihou pracovně moc nepolepšila. Jsem už starý kantor a umím se tak radovat z toho, jak mladí lidé rostou. Raduji se, že jsem u toho byl nejen od začátku, ale o kus před ním, a mohl sledovat, jak na výzkumu dobřichovické vilové architektury Šárka Koukalová vyrostla. Raduji se také jako patriot, takovou knihu jen tak nějaké město nemá.

K.: Děkujeme za rozhovor.

POCTA JARMILE NOVOTNÉ
na zámku v Litni

Světově proslulý dirigent Jiří Bělohlávek a čtveřice prvotřídních pěvců uvedou 30. 8. 2014 na Zámku Liteň jedinečný koncert pod širým nebem s názvem Pocta Jarmile Novotné.

Byla krásná, její hlas bral dech a uctívali ji umělci, režiséři i státníci. Operní hvězda Jarmila Novotná (1907–1994) zažila období slávy i trpké vyhnání z vlasti. Její domov ve středočeské Litni už třetím rokem ožívá festivalem, který má za cíl přivést prvotřídní pěvecké umění do místa, kde Jarmila Novotná žila, a rozeznít památné sídlo mladými hlasy a hudbou.
Festival Jarmily Novotné pořádá občanské sdružení Zámek Liteň, které založila a řídí Ivana Leidlová. Za krátkou dobu existence této neziskové organizace se podařilo vybudovat impozantní síť kontaktů, která vede například až do Metropolitní opery v New Yorku a dalších operních domů v Evropě. Jméno Jarmily Novotné v zahraničí otvírá dveře, zatímco u nás je osobnost pěvkyně známá především úzkému okruhu operních znalců. Strhující životní příběh ženy, která zářila v předválečné Evropě a poté musela vybudovat novou existenci pro sebe a svou rodinu v zámoří, je námětem na román či napínavý film. Zatím však vyšla pouze kniha vzpomínek Jarmily Novotné Byla jsem šťastná, jejíž reedici pro velký zájem publika chystá o. s. Zámek Liteň vydat u příležitosti letošního festivalu.

Ten letos zahájí mistrovskými pěveckými kursy, které povede známá mezzosopranistka Dagmar Pecková. Mladí zpěváci na počátku kariéry budou mít možnost týden se zdokonalovat v přednesu vybraného repertoáru, a to přímo pod střechou tzv. Čechovny – domu, v němž Jarmila Novotná trávila s rodinou šťastné chvíle odpočinku mezi náročnými koncertními cestami. Výsledky tohoto masterclassu, o nějž je zájem i v zahraničí, se veřejnosti představí na koncertě 20. 8. od 18 hodin.
Vyvrcholením letošního programu bude již zmíněný galakoncert pod širým nebem v sobotu 30. 8. Vůbec poprvé se na jednom pódiu sejdou sólisté prestižních světových operních domů Martina Janková, Dagmar Pecková, Adam Plachetka a Štefan Margita. Zazní na něm árie a předehry z oper W. A. Mozarta, P. Mascagniho, G. Rossiniho, P. I. Čajkovského a B. Smetany. *„Dát dohromady takto vytížené pěvce, jejichž diář je na několik let dopředu plný angažmá v Evropě, Americe i Asii, byl malý zázrak,“* říká dramaturgyně festivalu Dita Hradecká. *„Všechny však oslovila myšlenka podílet se na festivalu, jehož záměrem je přispět k propagaci jména Jarmily Novotné. Naší myšlenkou bylo pozvat pěvce, kteří stejně jako Jarmila Novotná díky svému talentu a tvrdé práci uspěli v mezinárodní konkurenci. Publikum uslyší zajímavé a různorodé pěvecké typy v áriích, které hlasům jednotlivých sólistů svědčí nejlépe,“* dodala. Proslulý dirigent Jiří Bělohlávek, člen umělecké rady Festivalu Jarmily Novotné, bude při této příležitosti dirigovat orchestr PKF – Prague Philharmonia, který před dvaceti lety sám sestavil z mladých a entuziasmem nabitých hráčů. *„PKF od té doby vyrostla v těleso, které hostuje po celém světě a doprovází ty nejlepší pěvce, proto bude ideálním partnerem našich hostů,“* doplnila dramaturgyně.
Koncert se koná v rámci celostátního programu Rok české hudby a uctí 20. výročí úmrtí Jarmily Novotné. Záštitu nad ním převzal ministr kultury Daniel Herman a kulturní atašé Velvyslanectví USA v Praze, paní Sherry C. Keneson-Hallová.
Jako doprovodný program koncertu bude přichystána výstava fotografií a osobních předmětů z pozůstalosti Jarmily Novotné. Galakoncert bude příležitostí prohlédnout si zámecký areál s nádherně zrekonstruovaným parkem a dozvědět se o fascinující historii místa, kde tvořili přední čeští výtvarníci 19. století.
Vstupenky na koncert si zájemci mohou koupit online či na pobočkách sítě Ticketstream. *„Chtěli jsme dát možnost co nejširšímu okruhu posluchačů, proto lze lístek pořídit už za 290 Kč,“* upozornila Dita Hradecká.
Informace o tomto projektu a dalších zajímavých aktivitách o.s. Zámek Liteň najdete na **www.zamekliten.cz.**

D.

FOTBALOVÉ
soutěže

Do konce soutěží zbývá sehrát ještě čtyři kola, ale dobřichovičtí fotbalisté, již mají téměř stoprocentní jistotu, že po šesti letech opustí krajské soutěže a spadnou do okresního přeboru.

Je to veliká škoda, protože přes zimu prokázali pod vedením nového trenéra p. Vašuta veliký výkonnostní vzestup a dokázali na jaře vybojovat již 15 bodů a se soupeři hráli vyrovnané zápasy. Kdyby získali na podzim

stejný počet bodů jako na jaře, měli by jich 30 a figurovali by ve středu tabulky. Jenže na podzim všechno prohráli a skončili poslední, aniž by získali alespoň jediný bodík! Ztráta tak byla příliš velká a již se ji nepodaří dohnat. Přechod většiny hráčů béčka, ze III. třídy do I.B třídy, byl příliš náročný. Posledním hřebíčkem do rakve byl nedostatek financí. Potvrdila se tak stará pravda, že bez bohatých sponzorů, se lepší fotbal hrát nedá ...
Snad, se zas někdy dobřichovickým fotbalistům povede lépe.

Za oddíl kopané Miloslav Omáčka.

VOLEJBALOVÁ SEZÓNA
2013 – 2014

I když většina čtenářů je s výsledky našich volejbalových družstev v uplynulé sezoně seznámena, nebude snad na škodu, když si jejich výsledky připomeneme i v Kukátku.

Muži A, první liga

Proti sezoně 2012 – 2013, kdy naši skončili druzí, v té letošní si o jedno místo pohoršili, ale i tak je třetí místo výborné. Celkovým vítězem se stalo družstvo MFF Praha, které ve finále play-off zdolalo Choceň; v baráži o postup do extraligy však „matfyzáci“ s družstvem Starého Města neuspěli. Do druhé ligy sestoupilo družstvo Plzně, do první postoupili hráči TJ Turnov.

Ženy A, první liga

Ženské Áčko skončilo desáté, když v posledním dvojutkání promarnilo příležitost probojovat se na místo osmé. Naše ženy totiž v těchto dvou zápasech na domácí palubovce podlehly Břeclavi. Nicméně i tak si prvoligovou příslušnost udržely. Celkovým vítězem se staly hráčky Střešovic A, které – stejně jako muži MFF – postup do extraligy nevybojovaly. Do druhé ligy sestoupily hráčky Střešovic B, do první postoupila děvčata z Havlíčkova Brodu.

Muži B, krajský přebor první třídy

Skončili šestí, se stejným počtem bodů jako páté Roztoky; v příští sezóně by to mohlo být lepší.

Ženy B, krajský přebor první třídy

Postup do druhé ligy jim unikl – ve finálové skupině KP skončily druhé, postupoval pouze vítěz. Doufejme, že se to povede příště!

Kadetky, krajský přebor

Přestože v závěrečném turnaji dvakrát zvítězily a jen jednou prohrály, skončily čtvrté. V příští sezóně, kdy už v této soutěži nebudou nováčkem, budou jistě úspěšnější.

Po skončení mistrovských soutěží ožijí volejbalové kurty za sokolovnou. V červnu se na nich uskuteční třetí ročník Memoriálu Lídy Gemperlové (sobota 21. 6.) a hned další víkend se zde bude hrát Antuková liga.

HgS

GRATULACE K JUBILEU

K významnému životnímu jubileu své drahé ženy dovoluji si gratulovat všem jejím i svým přátelům a známým a do dalších let jim popřát mnoho radostných a pohodových dnů podobajících se těm, které díky jubilantce už šestačtyřicet let prožívám já.

HgS

ZÁVODY DRAČÍCH LODÍ
opět na Berounce

Po loňské prvomájové premiéře naplánoval letos pořadatel akce Mirek Ostrýt dračí festival na Berounce na druhou květnovou sobotu. Počasí bylo o trochu teplejší než před rokem, davy účastníků i diváků srovnatelné s úvodním ročníkem. V roce 2013 startovalo 16 mužských a smíšených posádek a 3 posádky žen, letos se počet ženských lodí o 2 rozrostl. A protože z 5 lodí jde špatně kombinovat čtveřice či trojice pro samostatné závody, jely všechny lodě ve společném závodě a ženské posádky se hodnotily spolu se všemi i samostatně.

O tom, co jsou dračí lodě, i o historii závodů v Čechách jsme psali v loňském letním čísle Kukátka. Kdo by chtěl, může si článek najít na webu.

Letošní ročník si zachoval atmosféru přátelského setkání mnoha místních obyvatel i přespolních závodníků; prostě šlo o hec si zazávodit, či se zúčastnit. Do několika lodí sice zasedli profesionální sportovci – na háčku ženské lodě Dračic například pádlovala olympijská vítězka Mirka Knapková (zvyklá ovšem ze skifu na vesla a na jízdu zády napřed) – ale byly to milé výjimky, které neznamenaly, že by se celá akce profesionalizovala na úkor nadšených amatérů.

Pod názvy některých lodí bylo možné identifikovat určité profesní či sportovní zaměření členů posádky, u jiných záleželo na fantazii diváků, kam si loď zařadí. Titul v hlavním závodě zůstal v domácích rukách. Vítězná posádka „Karle makej“ byli převážně dobřichovičtí jachtaři (vloni pod názvem „Jachting klub“ skončili šestí). Loňští vítězové, MAZELA, se tentokrát do velkého finále čtyř lodí neprobojovali a obsadili osmé místo. Nejlepší čistě ženská loď Dračice dokázala porazit i řadu smíšených posádek.

DH

Dračí lodě Dobřichovice 10. května 2014

Pořadí OPEN	Pořadí ŽENY
Karle makej!	Dračice
Rychlé šípy	Školinka NONA
SK Solopysky	Yellow Queens

DOB Centrum

Residenční bydlení v Dobřichovicích

- byty, obchody
- prostory pro wellness a rehabilitaci

Prodej znovu probíhá

DOB-Invest a.s.

www.dobcentrum.cz
tel. 606 620 920, 257 712 630